

www.hkp.cz

ČESKÁ KVALITA

Zvonařství Manoušek odlilo od roku 1900 zvony o celkové hmotnosti více než 2 miliony kg

HAZARDNÍ HRY

Jak se staví k hazardu MF ČR, MHMP a Asociace provozovatelů kursových sázek?

HOSPODÁŘSKÉ KOMORY HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY ZPRAVODAJ

2010

NEPRODEJNÉ

Časopis, který sluší i vašemu domovu...

JARNÍ PRAHA

UVNITŘ ČÍSLA:

HKP a Česká spořitelna pomáhají podnikatelům

Ústav experimentální medicíny – místo, kde se rodí naděje

Adrenalin bez Bariér – slovo „nejde“ neznají

ROZHOVOR S OSOBNOSTÍ:
Čestmír Suška

Nabídka konferenčních prostor v centru Prahy za bezkonkurenční ceny

náměstí Franze Kafky 7, Praha 1
centrum města - snadná dostupnost
historické prostory s moderním vybavením

HOSPODÁŘSKÁ KOMORA HL. M. PRAHY

Velká zasedací síň

- kapacita max 50 + 5 osob
- uspořádání: divadelní, školní, U
- technika: stacionární projekce, DVD přehrávač, flipchart, internet, audiovizuální technika

pronájem: 800 Kč/hodina
káva, voda: 45 Kč/osoba
v případě dlouhodobé či opakované objednávky
slevy

Malá zasedací síň

- kapacita max 15 osob
- uspořádání: stůl / neformální uspořádání
- technika: stacionární projekce na LCD panel, flipchart, internet, audiovizuální technika

Pořádejte svá školení či obchodní schůzky v budově Hospodářské komory hl. m. Prahy

Kontakt: Hospodářská komora hl. m. Prahy, nám. Franze Kafky 7, Praha 1
tel.: 224 818 197, fax: 222 329 348, e-mail: hkp@hkp.cz

INZERCE

**Navštivte kontaktní místo Czech POINT
v sídle Hospodářské komory
hlavního města Prahy**

HOSPODÁŘSKÁ KOMORA HL. M. PRAHY

Poskytujeme:

- ✎ Výpisy z Živnostenského rejstříku
- ✎ Výpisy z Obchodního rejstříku
- ✎ Výpisy z Rejstříku trestů
- ✎ Výpisy z Katastru nemovitostí
- ✎ Výpisy z insolvenčního rejstříku
- ✎ Výpisy z bodového hodnocení řidičů
- ✎ Přijetí podání podle živnostenského zákona (§ 72)
- ✎ Vydání ověřeného výstupu ze Seznamu kvalifikovaných dodavatelů
- ✎ Podání do registru účastníků provozu modulu autovraků ISOH
- ✎ **Vidimaci** (ověření shody opisu nebo kopie dokumentu)
- ✎ **Legalizaci** (Ověření pravosti podpisu)
- ✎ **Přijetí žádosti o zřízení datové schránky**
- ✎ **Konverzi dokumentů**

**Objednáním na čísle 224 818 197 máte
zaručeno přednostní vyřízení vašich
požadavků!**

Czech POINT
Hospodářská komora hl. m. Prahy
nám. Franze Kafky 7, 110 00 Praha 1
tel. 224 818 197
hkp@hkp.cz
www.hkp.cz

Pondělí - pátek:
8:00 - 11:30
a 12:00 - 15:00 hod
**nebo po předchozí telefonické
dohodě**

Vážení čtenáři,

s nadcházejícím jarem přináší Hospodářská komora hlavního města Prahy celou řadu novinek – a to nejen pro podnikatele nebo firmy. Už brzy otevřeme Podnikatelskou akademii, která nabídne podnikatelům a podnikajícím fyzickým osobám celou řadu kvalitních vzdělávacích kurzů zaměřených na podnikání a takzvané softskills. Díky Operačnímu projektu Praha – Adaptabilita vám můžeme tyto kurzy nabídnout zdarma. Počet návštěvních míst a rezervační systém zážitkové turistiky, jehož jsme provozovatelem, se v dubnu rozrůstá o další technické památky – Podolskou vodárnu a Ekotechnické muzeum.

Rozšiřujeme také formy konkrétní pomoci našim členům, a tak jsme se dohodli s pobočkou Praha centrum České spořitelny, a. s. na zvýhodnění podmínek poskytovaných úvěrů v závislosti na získaném stupni ratingu MSP, zajišťovaného právě pražskou komorou. Inspirativně stráveným časem může být i připravovaný seminář s VR Bank Zittau.

A v neposlední řadě jsme se rozhodli podpořit i XIX. Mezinárodní výstavu psů všech plemen CACIB - FCI, která se bude konat 1. a 2. května v Letňanech. Jsme totiž přesvědčeni, že nejen práci živ je člověk a podobné aktivity vám chceme nabízet častěji než tomu bylo doposud zvykem.

Více informací o naší činnosti najdete uvnitř Zpravodaje, k jehož čtení vám přejí krásné jarní počasí.

Ing. Vladimír Srp
předseda představenstva HKP

FOTO NA TITULNÍ STRANĚ:
KATEDRÁLA SV. VÍTA
© HKP

Zpravodaj Hospodářské komory hl. m. Prahy – 2/2010

Informační dvoutměsíčník pro členy HKP

Vychází 6x ročně, náklad 5000 ks.
Reg. Zn. MK ČR E17859. ISSN 1803-6244
Novinová zásilka pov. ČP, a.s., OZ Praha 1, č.j. 6390/98 ze dne 14. 4. 1998

Vydává: Servis HKP, nám. Franze Kafky 7, 110 00 Praha 1, tel: 224 818 197, fax: 222 329 348, e-mail: hkp@hkp.cz, www.hkp.cz

Šéfredaktorka: Mgr. Andrea Bezděková; **Grafická úprava:** Ing. Michael Ehrlich;

Tiskové zajištění: Tiskárna Macík, s.r.o.; **Fotografie v čísle:** ČS, a.s., ÚEM, Adrenalin bB, HN – Radim Beznoska, o.s. Bubec, Vinařství Kolby, TSK Praha, archiv M. Macíka;

Představenstvo HKP – předseda: Ing. Vladimír Srp; **Místopředsedové:** Ing. Bohumil Mach, Ing. Jitka Albrechtová, Otakar Čapek, Ing. Michal Kotlín;

Členové: Ing. Petr Kuchár, Petr Kužel, Ing. Petr Knapp, Ing. Vlastimil Navrátil, Ing. Martin Dvořák, Ing. Václav Okleštěk, Ing. Jan Maj, Ing. František Dombek, Ing. Jindřich Hess, Ing. Richard Motyčka;

Dozorčí rada: Ing. Zdenka Vostrovská, CSc., Ing. Ivan Lipovský, Ing. Radek Lanč, Gabriel Lukáč;

Úřad HKP – ředitel: Zdeněk Kovář; **Vedoucí vnitřních vztahů:** Jana Vlčková;

Tisková mluvčí: Mgr. Andrea Bezděková; **Manažer projektů rating MSP a InMP:** Jiří Svoboda; **Vedoucí oddělení vzdělávání:** Ing. David Janata;

Oddělení vzdělávání: PhDr. Helena Malá; **Oddělení zahraničí a EU:** Mgr. Marie Buňatová, Dr.Phil;

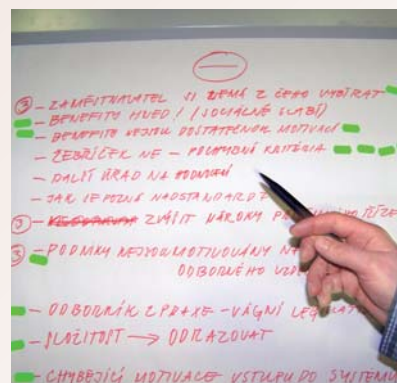
Manažer projektů Elektronické mytné a kontaktní místa: Roman Pommer; **Receptce:** Liduše Schoberová

1	Editorial
2 – 3	Z HKP
4 – 5	Aktuálně
6	Zážitková turistika
7	Partnerství HKP
8 – 9	Vývoj nezastaví: Ústav experimentální medicíny
10 – 11	Netradiční podnikání: Adrenalin bez bariér
12	Z radnic: Praha – Řeporyje
13	Seznamte se
14 – 17	Téma: Hazardní hry
17	Váš názor na
18	Podnikání s chutí
19	Novinky z HMP: Technická správa komunikací Praha
20 – 21	Rozhovor s osobností: Čestmír Suška
22 – 23	Česká kvalita: Poslední český zvonař?
24 – 25	Úspěšní Češi: Martin Macík
26	Podnikání při studiu
27	Podnikání očima lékaře: prim. MUDr. Pavel Kohout
28	Kultura

Výjezdní zasedání projektu „Řemeslo žije!“

Koncem ledna se ve Svinčicích u Mostu konal dvoudenní seminář s názvem „Cesty k prohloubení vzájemné spolupráce středních škol a zaměstnavatelských organizací“, který v rámci projektu „Řemeslo žije!“ organizoval odbor školství, mládeže a tělovýchovy MHMP společně s Hospodářskou komorou hl. m. Prahy. Seminář se vedle zástupců HKP a MHMP účastnili také ředitelé středních škol, personalisté podniků či představitelé cechů. Seminář moderoval PhDr. Karel Voříšek.

Cílem workshopu bylo objasnit a prodiskutovat celkovou koncepci a hlavní priority připravovaného Plánu dlouhodobé podpory učňovského školství a řemesel v hlavním městě Praze v letech 2010 – 2013, doplnění typových aktivit sloužících k prohlubování spolupráce mezi středními školami, zhodnocení vzájemné návaznosti typových aktivit a stávajících forem spolupráce středních škol a podniků, naplňování podpory prohlubování vzájemné spolupráce zúčastněných subjektů a návrh konkrétní akce k pilotnímu ověření proveditelnosti a účinnosti jednotlivých typů aktivit.

Interbeauty Prague

Vyhlašování vítězů finále celostátní soutěže odborných škol a učilišť Kalibr Cup 2010 na veletrhu kosmetiky a kadeřnictví Interbeauty Prague (pořadatel Incheba, a.s.) se v rámci projektu „Řemeslo žije!“ účastnil také předseda představenstva HKP Ing. Vladimír Šrp, aby předal ocenění vítězům z odborných učilišť a škol.

Během svého proslovu vyzdvihl aktivity a význam řemeslného oboru kadeřník a výborné výsledky práce našich nejlepších kadeřnických učňů, spolu s dovedností žákyň kosmetických škol ČR, kteří se probojovali až do finále této soutěže, jejíž tématem byla letos éra hvězd 30. let.

Seminář pro výchovné poradce

V rámci projektu „Řemeslo žije!“ se začátkem února konal ve velké zasedací síni Magistrátu hlavního města Prahy seminář pro výchovné poradce základních škol a pro vedoucí odborů školství všech pražských městských částí.

Seminář zahájil PhDr. Mgr. Pavel Drtina, ředitel odboru školství, mládeže a tělovýchovy MHMP a pohovořil o projektu „Řemeslo žije!“ a vyzdvihl jeho dosavadní úspěchy. Poté následovala podrobná informace o projektu a představení jednotlivých modulů webového portálu, včetně instruktaže, jak co neefektivněji s portálem pracovat.

Hned na to dostal slovo Ing. David Janata, vedoucí oddělení vzdělávání HKP, který představil podíl pražské Komory na projektu a zmínil úspěchy, kterých HKP v souvislosti s projektem dosáhla.

Dále na semináři vystoupili zástupci z řad škol, úřadu práce, podniků a cechů, například Cechu obkladačů ČR, Cechu malířů a natěračů ČR nebo Cechu topenářů a instalatérů ČR.

...Studenti z Nizozemí navštívili HKP

Economische Studenten Vereniging (ESV) Nijmegen je studentskou asociací, která sdružuje studenty ekonomie na Radboud University Nijmegen. Asociace byla založena v roce 1989 a její činnost spočívá v organizaci konferencí, přednášek, exkurzí, fakultativních cest a neformálních setkání pro studenty, přičemž akce jsou zaměřeny na různá ekonomická témata. V rámci své cesty po České republice navštívila dvacítká studentů nimejenských univerzit také Hospodářskou komoru hl. m. Prahy. Se zájmem vyslechli z úst ředitele HKP Zdeňka Kováře informace o činnos-

ti pražské Komory a následně prezentaci na téma Rating MSP, kterou přednesl manažer ratingu Jiří Svoboda. Následující otázky studentů dokázaly, že je návštěva v komoře zaujala a poskytla jim informace, které jistě při svém studiu dále využijí.

ESV

Podnikatelé se učili koučovat

10. března se konal v budově HKP velice úspěšný seminář s názvem „Koučink zaměstnanců v praxi, aneb jak motivovat, efektivně kritizovat a delegovat prostřednictvím koučinku“. Martin Zbránek, majitel agentury Evolutio profesionální koučink, účastníkům objasňoval podstatu koučovacího rozhovoru mezi vedoucím pracovníkem a zaměstnancem a na případech z profesní praxe účastníkům nastínil možná řešení spojená s aplikací nástrojů koučinku. Účastníci semináře navíc dostali možnost prakticky si vyzkoušet využití otevřených otázek jako nejsilnějšího nástroje koučinku.

Koučink zaměstnanců

„Čtyřka“ se stěhovala

Elektronické mýtné a kontaktní místo Hospodářské komory hl. m. Prahy na Praze 4 najdete od 1. března na nové adrese: Hvězdova 19/1594, 140 00 Praha 4.

Telefonní čísla zůstávají stejná: 261 22 660 a 733 156 256, e-mail: mytn@hkp.cz.

Změna adresy

HKP a Česká spořitelna podávají pomocnou ruku podnikatelům

U zrodu projektu zvýhodněné nabídky České spořitelny, a.s. podnikatelům, kteří se prokáží ratingem MSP Hospodářské komory hlavního města Prahy maximálně do stupně B, stál společně s předsedou představenstva HKP **ING. VLADIMÍREM SRPEM** ředitel oblastní pobočky ČS Praha centrum **ING. MARTIN NĚMEČEK**

ZDROJ: FOTOGRAFIE NA DVOU STRANĚ ČS, A.S.

tikovaným způsobem ohodnocen a z naší strany je tedy již na čem budoucí možnou spolupráci stavět.

Kdy předpokládáte, že se u vás začnou objevovat první podnikatelé s žádostí o tuto zvýhodněnou nabídku?

Pilotní fázi tohoto společného projektu jsme spustili ani ne před 2 měsíci na pobočce České spořitelny v Rytířské ulici 29, Praha 1, takže na nějaké seriózní závěry je v tuto chvíli ještě brzy. A samozřejmě nikdo z nás, kteří jsme u zrodu tohoto projektu stáli, ani nečekal, že hned druhý den po vyhlášení této nabídky budou stát před naší pobočkou v Rytířské zástupci podnikatelů s ratingem MSP v ruce. Celý proces získání ratingu MSP a jeho zpracování si také vyžádá určitý čas, nicméně první klienty očekáváme v nejbližších dnech.

Počítáte i s rozšířením na další pobočky České spořitelny?

Samozřejmě již od prvních jednání mezi mnou a panem předsedou Srpem počítáme s dalším rozšířením této spolupráce mezi HKP a ČS na další pobočky naší banky. Věřím, že nejspíše v druhé polovině roku rozšíříme tuto spolupráci na všechny velké univerzální pobočky České spořitelny v širším centru Prahy. A pokud se to osvědčí a nadále bude oboustranný zájem, rádi bychom projektem pokryli celou Prahu a možná se v další fázi vydali i do regionů.

Co nabízí Česká spořitelna podnikatelům?

Česká spořitelna má univerzální a širokou škálu služeb té nejvyšší kvality pro všechny podnikatelské subjekty. Dovolím si tvrdit, že

Vzhledem k tomu, že v bankovníctví se pohybují již skoro 20 let, mohu srovnávat. Samozřejmě že kvalita podnikatelských záměrů, ale především i podnikatelských subjektů, se kterými v bance jednáme, šla výrazně nahoru.

jsme schopni zajistit kompletní servis na špičkové úrovni pro podnikatele od samého startu jeho podnikání až po běžný podnikatelský provoz, tzn. vedení účtů, poskytování úvěrů, kontokorentů, revolvingů, atd. Současně Finanční skupina ČS prostřednictvím svých mnoha dceřiných společností zajišťuje podnikatelům i další služby jako je například leasing, factoring, realitní servis, apod., zkrátka cokoli, co podnikatel může při své činnosti potřebovat.

Jakým způsobem se u vás projevila krize?

Je pravda, že v poslední době evidujeme o něco více žádostí o prolongaci úvěrových obchodů, případně žádostí o odložení či restrukturalizaci stávajících splátek. Na druhé straně ale vnímám i skutečnost, že někteří podnikatelé se snaží přechodně snížit své závazky vůči bance a stabilizovat své cash flow. Nicméně situaci v Praze nevnímám v tomto bodě nijak dramaticky a jistě k tomu přispívá i skutečnost, že naše banka pružně reaguje na jakoukoli změnu situace svých klientů a pokud se podnikatel dostane do ekonomicky těžké situace podáváme mu pomocnou ruku a snažíme se ji společně okamžitě řešit. Ano, dá se říci, že krize se projevuje tím, že v této době je toho víc, co

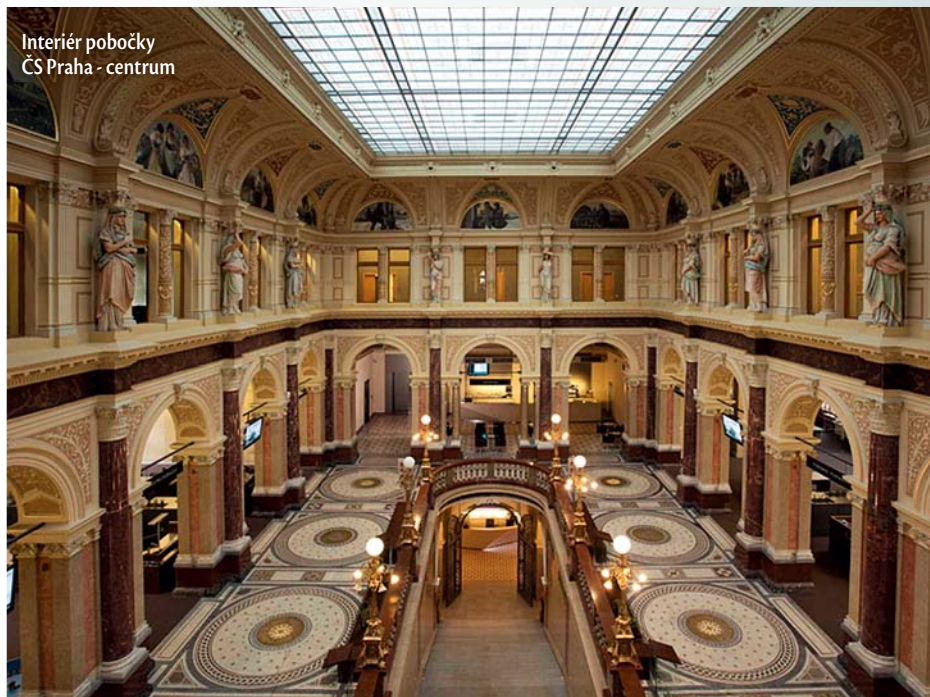
poskytujeme našim klientům nad běžný rámec služeb, než jak tomu bylo třeba před 2 lety.

Regiony jsou na tom asi podstatně hůř?

Vím od kolegů například ze severních Čech, že tam je situace o něco komplikovanější, neboť v daném regionu se leckdy vše točí okolo několika významných lokálních podnikatelských subjektů, kteří jsou současně i hlavními zaměstnavateli zde žijících občanů. Všechno je tu na sebe daleko více navázané, takže v případě problémů jednoho takového subjektu začnou mít výrazné ekonomické problémy i segmenty fyzických osob a následně i drobnější podnikatelské subjekty, jako jsou např. regionální dodavatelé, prodejci, restaurace, služby, apod. Vše je najednou jinak, situace se mění ze dne na den a je třeba rychle ve všech těchto segmentech na všechny nenadálé změny reagovat. Nicméně opět musím potvrdit, že Česká spořitelna je v regionech na tyto možnosti připravena a okamžitě vychází všem svým klientům vstříc.

Změnily se v posledních letech podnikatelské záměry, se kterými se na vás zájemci o financování obrací?

Vzhledem k tomu, že v bankovníctví se pohybují již skoro 20 let, mohu srovnávat. Samo-

Interiér pobočky
ČS Praha - centrum

zřejmě že kvalita podnikatelských záměrů, ale především i podnikatelských subjektů se kterými v bance jednáme, šla výrazně nahoru. Pokud bych ale měl jmenovat jednu odlišnost či „fenomén“ posledních období, tak asi nikoho nepřekvapí skutečnost, že zmíním výrazný nárůst podnikatelských záměrů zaměřených

na využívání alternativních zdrojů elektrické energie.

A nejedná se jen o projekty poslední dobou tolik diskutovaných fotovoltaických elektráren, ale i o projekty využívající energie větru, vody, apod.

Andrea Bezděková ■

Hospodářská komora hl.m.Prahy a Česká spořitelna, a.s., oblastní pobočka Praha centrum, nabízejí možnost zvýhodnění úrokových sazeb úvěrů a snížení poplatků v závislosti na dosaženém stupni Ratingu MSP.

Žadatelům může být poskytnuto zvýhodnění úrokové sazby až o 0,5 % a snížen poplatek až o 4 000 Kč. Hospodářská komora hl.m.Prahy a Česká spořitelna, a.s., oblastní pobočka Praha centrum se dohodly, že tato zvýhodnění budou prozatím poskytována pouze u úvěrů sjednávaných na pobočce České spořitelny, Rytířská 29, Praha 1.

Poskytovaná zvýhodnění a slevy

- A) Právnícké osoby a fyzické osoby podnikatelé (vyjma svobodných povolání a projektů spojených s nákupem nemovitostí na výnos)

Žadatel s historií delší než 15 měsíců (1 účetní rok a uzavřené další čtvrtletí) a stupněm ratingu:

- A snížení sazby o 0,5 % a snížení nákladů max. o 4000 Kč
B + snížení sazby o 0,4 % a snížení nákladů max. o 3000 Kč
B snížení sazby o 0,3 % a snížení nákladů max. o 2000 Kč
B - snížení sazby o 0,2 % a snížení nákladů max. o 1000 Kč
C + snížení sazby o 0,1 %

B) Svobodná povolání

Žadatel s minimálně dvouletou historií a stupněm ratingu A, B+, B, B-:
snížení sazby o 0,5 % a snížení nákladů max. o 4 000 Kč

- C) Projekty spojené s nákupem nemovitostí na výnos (nájem a pronájem)

Získejte nižší úroky z úvěrů!

ZÁŽITKOVÁ TURISTIKA

Prohlídka Muzea pražského vodárenství a úpravny vody Podolí

Máte zájem shlédnout exponáty muzea a navštívit úpravnu vody Podolí?

Pokud ano, přijměte naši pozvánku.

Co uvidíte a co se dozvíte?

Muzeum pražského vodárenství

Seznámíte se s historií a zásobováním obyvatel Prahy vodou, prvními soukromými a veřejnými vodovody v Praze, sbírkou vodoměrů....

Úpravna vody Podolí

Čerpací stanice surové vltavské vody

Základní informace o jednotlivých fázích čištění surové vody. Vysvětlení významu česlí, seznámení s odstraňováním nečistot ze surové vody na hrubých a jemných česlích.

Chemická úprava vody surové říční vody - čířiče

Seznámení s funkcí, významem a technologickým postupem úpravy surové vody v čířicích

Ochoz budovy chemické úpravy vody - panoramatický rozhled

Panoramatický rozhled na Prahu z nezvyklého stanoviště, viditelné významné objekty, včetně vyrovnávací věže Děvín

Jak prohlídku objednat?

Od 19. 4. 2010 si můžete prohlídky rezervovat na www.prahatechnicka.cz

nebo osobně v sídle Hospodářské komory, nám. Fr. Kafky 7, Praha 1

Upozornění: Prohlídka není bezbariérová, vyžaduje určitou tělesnou zdatnost (vstup do prostor čerpací stanice, výstup na ochoz budovy 8 pater)

Kdy do úpravny vody?

Skupinové prohlídky (max. 20 osob):

Čtvrtek v **9.00** hod. A v **11.00** hod.

Prohlídky pro jednotlivce:

Čtvrtek v **13.00** hod.

Cena prohlídky?

Cena skupinové vstupenky:

Do 10 osob **1300 Kč**

Do 20 osob **2500 Kč**

Cena jednotlivé osobní vstupenky: **150**

Turistická trasa v úpravně vody v Podolí se sestává z několika částí, které na sebe logicky a prostorově navazují. Návštěvníci se seznámí s historií pražského vodárenství a současnou technologií výroby pitné vody v úpravně vody v Praze Podolí. V rámci prohlídky projdou prostory Muzea pražského vodárenství v hale filtrů úpravy vody, dále strojovnu čerpací stanice surové vody, prostory čířičů, kde je surová voda chemicky upravována a prohlídka je zakončena výstupem na ochoz budovy, odkud se otevírá nevšední panoramatický pohled na Prahu.

Počet osob v každé skupině je omezen na maximálně 20 osob, které trasu s průvodcem překonají max. za 120 minut.

Prohlídka není bezbariérová, vyžaduje určitou tělesnou zdatnost (vstup do prostor čerpací stanice, výstup k čířičům a na ochoz budovy čířičů 8 pater).

Uční mohou pomoci z krize

I tak by se mohl uvést projekt „Řemeslo žije!“, na kterém Hospodářská komora hl. m. Prahy spolupracuje s Magistrátem hl. m. Prahy.

Dalším hmatatelným úspěchem všech zainteresovaných na projektu „Řemeslo žije!“ bylo slavnostní otevření prostor nového sídla Cechu malířů a lakýrníků, které se konalo počátkem března za účasti primátora hl. m. Prahy Pavla Běma.

Prostory vznikly rekonstrukcí v budově Střední odborné školy stavební a zahradnické v městské části Praha 9 a primátor na jejich otevření pronesl mimo jiné: „Jsem rád, že se nám po několika letech intenzivního hledání podařilo najít vhodný prostor pro kontaktní místo Cechu malířů a lakýrníků.“

V rámci Prahy spolupracují s Cechem malířů a lakýrníků ČR v současné době tři školy, jejichž vzdělávací nabídka zahrnuje obory

v oblasti zájmu Cechu malířů a lakýrníků: SŠ technická, Praha 4, SOŠ stavební a zahradnická, Praha 9 a SOŠ a SOU, Praha 10, Weilova 4. Na těchto školách jsou vyučovány obory vzdělání Malíř, Malířské, lakýrnické a natěračské práce a Lakýrník, všechny ukončené výučním listem. Celkem se v těchto oborech ve školním roce 2009/2010 vzdělává 114 žáků.

Kořeny Cechu malířů a lakýrníků sahají až do období vlády Karla IV. V roce 1348 udělil dekret malířskému společenstvu. Po dlouhá léta zaujímal v cechovní hierarchii významné třetí místo. Jeho činnost byla postupně utlumená a ukončena v padesátých letech. Svou novodobou činnost zahájil Cech malířů a lakýrníků 15.2.2003, kdy proběhla I. valná hromada. V současnosti je v něm registrováno více než

250 členských firem, které sdružují 2500 řemeslníků a počet zájemců o členství se neustále zvyšuje. Cílem cechu je snaha navázat na bohatou historii a vyvíjet činnost tak, aby malířské a lakýrnické řemeslo znovu získalo své dobré jméno. Také proto začal úzce spolupracovat s odbornými učiteli, aby odborná výuka mohla probíhat v souladu s novými trendy.

Řemeslo žije!

Šance pro děti opouštějící dětské domovy

Hospodářská komora hl. m. Prahy realizuje společně s občanským sdružením Peppermint projekt s názvem „Vzdělávací a motivační program pro uplatnění osob opouštějících dětské domovy na trhu práce v hlavním městě Praze“.

Primárním cílem projektu spolufinancovaného z ESF, rozpočtu hl. m. Prahy a státního rozpočtu ČR je především pomoc klientům projektu eliminovat problémy spojené se vstupem do profesního života.

Projekt je postaven na užší spolupráci mezi dětskými domy a týmem spolupracovníků, jenž se na projektu aktivně podílí. Dle vypracovaných učebních osnov a tematických plánů bude v každém z vybraných dětských domovů probíhat výuka s důrazem na praktická cvičení a hry. Chybět nebudou ani znalostní testy či

otázky, jakožto výstupy z pravidelných vyučovacích hodin. V závěru vzdělávací fáze programu dojde k realizaci takzvaných „job klubů“, v jejichž rámci svěření z dětských domovů čeká několikadenní pobyt mimo standardní prostřední, zaměřený na rozvoj dalších klíčových dovedností. Hlavní důraz bude kladen na psychologická a motivační cvičení. V plánu je také účast zástupců z řad zaměstnavatelských organizací.

Projekt dětem nabídne aktivní servis mediace na pracovní trh. Aktivně a v časovém předstihu budou vyhledávání a oslovování potenciálních zaměstnavatelů jednotlivých klientů programu. Snahou realizátorů projektu přitom bude minimalizovat období mezi opuštěním prostředí dětského domova a nástupem do zaměstnání.

S klienty projektu i jejich zaměstnavateli bude minimálně po dobu zkušební lhůty udržován

kontakt. Odborní pracovníci projektu budou připraveni podat pomocnou ruku při řešení problémů s ubytováním, jednání s úřady atd.

Projekt „Vzdělávací a motivační program pro uplatnění osob opouštějících dětské domovy na trhu práce v hlavním městě Praze“ tak lze považovat za výjimečný, a to především z hlediska komplexní součinnosti mezi jednotlivými subjekty. Děti mají jedinečnou příležitost zúčastnit se projektu, který jim nejenže pomůže v další fázi života, ale zároveň zvýší pravděpodobnost spočívající v úspěšném uplatnění na trhu práce.

-red- ■

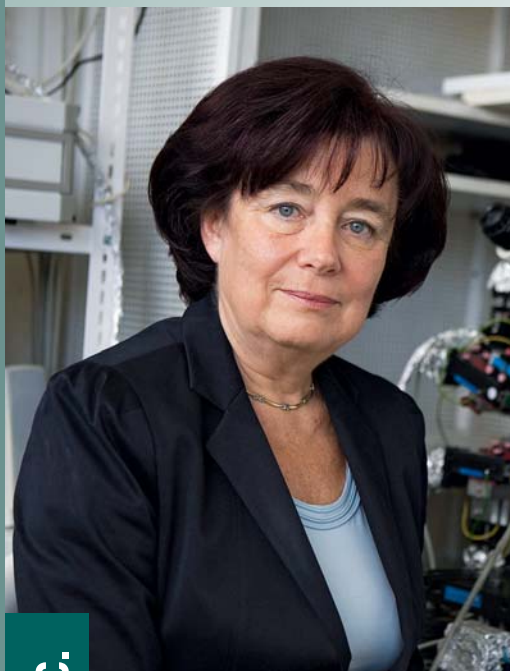
**Evropský sociální fond
Praha & EU: Investujeme do vaší budoucnosti**

Šance pro děti

Ústav experimentální medicíny AV ČR

Někdy bývá člověk natolik zahleděný do svých problémů a do své práce, že ani nevidí nebo neví, že jen „pár metrů“ od něj vznikají neuvěřitelné věci, schopné zbavit miliony lidí jejich zdravotních obtíží. Vyprávění **PROF. MUDr. EVO SYKOVÉ, DRSc.** naplní laika pocitem naprostého úžasu a bezmezného obdivu k českým vědcům.

ZDROJ: FOTOGRAFIE DVOUSTRANĚ.ČM

Prof. MUDr. Eva Syková, DrSc.

Čím se zabývá Ústav experimentální medicíny?

Zabýváme se základním lékařským výzkumem. Specializujeme se na nádorovou problematiku, onemocnění mozku, všechny degenerativní choroby, na onemocnění orgánů jako je sluch, zrak, ale i na vývojové vady, na vliv zevního prostředí na zdraví člověka – například modifikaci genů v důsledku znečištěného prostředí, jaké najdeme v Ostravě nebo v Praze. Dále se náš ústav zabývá výzkumem kmenových buněk, které bychom chtěli použít pro léčbu pacientů, a dále biomateriály pro tkáňové náhrady. V medicíně používáme spoustu biomateriálů třeba pro náhradu cév, kostí, kloubů, ale my potřebujeme další, sofistikovanější materiál, například pro kožní kryty, ale hlavně pro přemostění míšního poranění nebo

pro náhrady dalších orgánů. Dnes je možné v laboratoři experimentálně vypěstovat celé orgány, například močový měchýř, dýchací trubici a podobně. Tomu se říká tkáňové inženýrství. Společně s buněčnou terapií tvoří budoucnost moderní medicíny.

Často bývají v médiích zmiňovány vaše úspěchy a není jich málo.

Už v roce 2000 jsme se stali Centrem Excellence Evropské unie, a to jako jediný z biologických ústavů. A jsme jím dodnes. Díky našim výsledkům jsme také jedním z nejlépe hodnocených ústavů v Akademii věd. Realizujeme 16 projektů Evropské unie, přestože náš ústav má pouhých 150 lidí, a to včetně studentů, technických pracovníků a uklízeček.

A konkrétní úspěchy?

Jednak naše detašovaná pracoviště, z nichž jedno máme i v Brně, vytvořila linie lidských embryonálních buněk, které jsou uloženy v mezinárodní bance v Anglii. Na embryonálních buňkách má náš ústav povoleno vědecky pracovat, ale je třeba poznamenat, že se při tom žádná další a další embrya neničí. Důležité je, že se na nich studuje mimo možností terapeutického využití také vývoj člověka a vývojové vady, což má další veliký význam.

Větší experti jsme asi na kmenové buňky dalšího typu, což jsou třeba buňky dospělého jedince, ty už používáme i klinicky. Například na klinických studiích při poranění míchy nebo náhrady chrupavek. Společně s IKEMem pracujeme na dvou studiích u diabetické nohy, kde se zavedení buněčné terapie setkává s velkým úspěchem. Pacienti, kteří jsou těsně před amputací, mají nehojící se rány a velké bolesti, se prakticky všichni zhojí a nemusí amputaci vůbec podstoupit.

Dále už klinicky zkoušíme náhrady kostí – jedná se například o kosti páteře nebo defekty dlouhých kostí třeba u dětí, které mají nádory nebo jiná onemocnění.

Chrupavky, to je další velice žádaná věc. Například sportovci si svým excesivním sportováním zničí chrupavky. Pak je jediný způsob léčby, a to chrupavku nahradit biomateriálem společně s kmenovými buňkami. Na této léčbě pracuje dnes jedno celé oddělení našeho ústavu.

Další možnosti jsme zaznamenali v oblasti náhrady šlach a v neposlední řadě při výzkumu léčby mozkových onemocnění. My si musíme uvědomit, že vůbec neumíme léčit degenerativní choroby mozku, jako je Parkinsonova choroba, Alzheimerova choroba, amyotrofická laterální skleróza, roztroušená skleróza nebo úrazy mozku a míchy. Stav po ischemii mozku, ať už během porodu nebo po iktu (mrtvici) ve stáří, také neumíme léčit. Umíme jen mírnit příznaky těchto chorob a já nevidím žádný jiný způsob než jim předcházet buď genovou manipulací nebo vakcinací, což nebude tak lehké a nebo ji léčit pomocí kmenových buněk nebo faktorů, které ty buňky produkují.

Úplně poslední úspěch jsme zaznamenali v míšní terapii, avšak zatím jen u zvířat. Při léčbě poranění míchy ale nevystačíme jen s kmenovými buňkami, protože zde musí být nejméně šest dnes známých faktorů, které tam musíme využít k léčbě. Nejprve musíme vytvořit jakýsi most, a my jsme právě vyvinuli tento most na bázi hydrogelu, osázeli jsme ho kmenovými buňkami, k tomu přidali enzymy a různé inhibitory. To vše by nakonec mohlo vytvořit komplexní implantát, který by mohl neurochirurg implantovat pacientovi, i třeba s chronickým poraněním míchy. A na to čekají stovky pacientů. Celá řada mladých lidí má krční lézi, nemo-

hou pohnout ani rukou, ničím, ale hlavu mají naprosto v pořádku. Takže malují ústy, ovládají počítač hlasem a to je vše, co jim dnes technika nabízí. Ale ti mladí lidé čekají na nějakou lepší terapii a jsou ochotni udělat cokoli, aby se jejich stav zlepšil, mohli hýbat rukama a mohli zase chodit. Musíme si ale uvědomit, že to bude ještě několik let trvat, než se tato léčba uplatní, ale já věřím, že to jednou půjde.

Jak funguje léčba pomocí kmenových buněk?

Setkáváme se s velice zjednodušeným pohledem, že buňky se na postižené místo dají a ony nahradí, co tam chybí. Tak jednoduché to ale není. Kmenové buňky sice mohou ty chybějící nahradit, ale jsou to také takové malé továrny, které produkují asi 50 důležitých faktorů, které podporují regeneraci a které my bychom ani nebyli schopni pacientovi v nějakém koktejlu dodat. Kmenové buňky tyto látky na místě vyrábějí, přežijí v poškozené tkáni a podpoří tak obnovu organismu.

Ústav experimentální medicíny provedl několik zásadních kroků v podpoře vědy u nás. Které to byly?

Prvním takovým byl tzv. „Projekt 250“, pro podporu vědy na vysokých školách. Tento projekt dal vědcům například z Akademie věd šanci vytvořit ústavy nebo laboratoře na vysokých školách. To byla ohromná výhoda, protože jsme nejen naši vědu dostali na vysoké školy,

ale i my jako ústav, který nemá pacienty a nemá klinické oddělení, jsme získali možnost přímé spolupráce s lékařskými fakultami. Máme společná pracoviště s IKEM a s 2. lékařskou fakultou Karlovy Univerzity, kde jsme před 11 lety v nové Fakultní nemocnici Motol založili Ústav neurověd. Tam spolupracujeme s lékaři, můžeme sledovat pacienty, můžeme tam provádět společné klinické zkoušky. Bez každodenního osobního styku s lékaři by to nebylo možné.

Druhým krokem byl vznik výzkumného centra, kdy se založil virtuální centrum, které

někdo vede a dalších třeba 5 institucí tam pracuje na společném projektu, z toho polovina lidí musí být mladí lidé. To bylo zvlášť zajímavé pro projekt Centrum buněčné terapie a tkáňových náhrad, kde potřebujeme fyziology, chemiky a lékaře. Podařilo se nám dohromady spojit 6 institucí, které už takto velmi úspěšně spolupracují 9 let.

No a pokud chcete manipulovat s lidskou tkání, kterou odeberete a zase budete někomu dávat, musíte vše vyrábět ve schválených čistých prostorách, které jsou nesmírně nákladné a musí vzniknout i biotechnologické firmy. Ty ovšem nemají na to, aby si postavily čisté prostory, to je velmi nákladná záležitost. Proto jsme vybudovali Inovační biomedicínské centrum Ústavu experimentální medicíny AVČR, ve kterém jsou organicky zastoupeny tři složky. Jednak složka vzdělávací, jednak ta která podporuje rozvoj spin-off firem – to vše tvoří podnikatelský inkubátor. Ten funguje jako typický inkubátor, podobně jako všude jinde ve světě. Po dobu několika málo let poskytuje firmám zázemí za minimální náklady, firmy se tam mohou rozvinout a využívat všechnu potřebnou expertizu, kterou jim tam nabízíme.

Abychom to mohli realizovat, museli jsme založit transferovou společnost, která provozuje inkubátor, vybírá spin-off firmy a zajišťuje provoz. Ta se jmenuje Biolnova. Je to první firma, jejímž majoritním vlastníkem je náš ústav. První firma v Akademii věd. Teď už máme od SÚKLu povolení vyrábět, což většinou trvá všem zahraničním firmám nejméně 2 roky, my jsme to stihli za rok a půl. A teď je třeba vyřídit nová a nová povolení na každý produkt, který

Zatím je stále ještě možné čerpat peníze z EU, ale jednoho dne se i tyto kohoutky zavrou. Odpověď na otázku dalšího financování výzkumů, k nimž se upíná naděje nemocných a postižených, je v tuto chvíli stále ještě neznámá.

tam vyrábíme. Je to ohromná zátěž a je to možné jen proto, že máme další vzdělávací projekty, a že tam zaměstnáváme další lidi, které postupně vyškolíme.

Jak financujete provoz inkubátoru?

Máme investora, který vlastní 25% naší firmy a finančně zajišťuje základní chod společnosti Biolnova, ale potřebovali bychom nějakou podporu pro celý inkubátor, např. od hl. města Prahy, abychom nebyli tak závislí na soukromých investorech. Tady v Praze jsou čtyři inkubátory, ale nemají zatím od města žádné dotace, zatímco třeba brněnský a jihočeský dostávají finance z krajů. To je pro Prahu a pro nás obrovská brzda, nemůžeme všechno získat okamžitě ze soukromých zdrojů a nemůžeme provoz už vůbec dotovat ústavními penězi. Budoucnost je velká, firmy z inkubátoru budou jednou určitě vydělávat, ale musí se nejdříve postavit na vlastní nohy.

Andrea Bezděková ■

I u nás bude normální potkat na vozičku byznysmena s kravatou

Jiří SUCHÁNEK je můj bývalý spolužák z gymnázia. Patřil k těm oblíbeným. Pak jsem o něm dvacet let neslyšela. Až letos jsem se dozvěděla, že je v invalidním důchodu a že s dvěma dalšími postiženými kamarády založil občanské sdružení Adrenalin bez Bariér.

Činnost této neziskovky je natolik netradiční a navíc i přímo závislá na partnerství s podnikateli, že jsme se jejím zařazením do této rubriky ani moc neprovinili proti jejímu názvu.

Jirka sám, jak jsem se od něj dozvěděla, prošel peklem. Poprvé ho srazil opilý řidič a pak to šlo jedno za druhým. Má za sebou operace páteře, utlačení míchy, rozbitou čelist, rovnání nosu, 28 dní v kómatu, kdy byl na přístrojích a nevědělo se, jestli bude vůbec žít, četné zlomeniny nohou, ochrnutý kotník, plastiku lýtky, prošroubované kosti a kdesi dalšího. Má deset diagnóz pro deset různých lidí. Když už myslel, že je ze všeho venku, diagnostikovali mu rakovinu varlete. Byl to zhoubný nádor a následovala chemoterapie a ozařování...

Jirko, tohle všechno asi člověka dost změní...

Paradoxně nejvíc mi asi dal ten měsíc v kómatu a pak probouzení – ležíš v nemocnici napojený na přístrojích, vidíš jen strop nad sebou a nemůžeš komunikovat s okolím – máš čas přemýšlet a opravdu hodně pomalu se učíš vnímat svět kolem sebe. A pak Kladruby – to tady jsem definitivně změnil svůj pohled na svět, abych proměnil své chápání světa ze sobeckého a maximálně zaměřeného na sebe. V Kladrubech jsem byl na vozičku a řešil ty úplně nejobyčejnější věci, slyšel spoustu neuvěřitelných lidských příběhů. Byl jsem tam 7 měsíců, z toho 4 na vozíku, pak jsem to rozhodil, ale tak, že mi říkali, že nejlepším výsledkem budou berle, nevěděl jsem, že zase budu nor-

málně chodit. Získal jsem tam spoustu přátel, kteří neměli takové štěstí jako já. Já se vrátil do normálního života a přišlo mi nespravedlivé, proč by oni nemohli prožívat stejné věci jako já. Já můžu jezdit na motorce a oni ne? To je přece nefér a já o ty své kamarády nechťel přijít.

Takže jsi založil Adrenalin bez Bariér?

Víš, říkal jsem si, že když mě Ten nahoře dal po osmé šanci mluvit, chodit a vnímat znovu tenhle svět všemy smysly, že tu mám nějaké poslání. Mám za posledních 15 let 32 velkých narkóz, mám náběh na zelený zákal, špatně chodím, nikdy už nebudu běhat, občas nosím pleny a mám i další různé problémy. To jsou ale všechno věci, které tě hodí do naprostého nadšení z toho, že můžeš dělat někomu radost.

Vozičkáři nebo lidi s berlemi si také chtějí užívat život a neřukat, že něco nejde. Víš, nám přišlo divný, že když já umím jezdit na čtyřkolce a umí to i vozičkář, proč by to nemohlo umět dalších pět vozičkářů? Jde jen o to vyzkoušet si to. Zjistili jsme, že tu neexistuje žádná organizace, která by nabídla, co jsme požadovali. Rozhodli jsme se tedy, že ji založíme sami. Jsme neziskovka, děláme nevýdělečnou činnost a chápeme to tak, že my se máme fajn, všechno nám vychází, je to prima, tak ať se tak mají i ti ostatní lidé kolem nás. Když jedu na čtyřkolce, jsem nadšený. A když jede na čtyřkolce pět dalších vozičkářů, kterým jsem to umožnil, tak ve stejný okamžik má tu obrovskou radost šest lidí. K tomuhle jsem si došel – že mě baví dělat šťastnými další lidi, že mi to dá mnohem víc než užívat si sám. A když ti pak ti lidé napíší: „Jirko, díky moc, zažil jsem nejkrásnější víkend od mého úrazu. Já žiju!“, tak tohle mi za to, co dělám, úplně maximálně stačí.

Co všechno děláte?

Mě se nelíbí slovo NEJDE. Například skoro každý si řekne vozičkář a motorka, to nejde? Tak šup, vymyslíme, jak to půjde a vytvořili jsme motorku, která je teď ve fázi testování. Mě přímo nakopává ukázat lidem, že to umíme.

Jiří Suchánek

ZDROJ: SOUKROMÝ ARCHIV

První český motocykl na ruční ovládání

Vždycky říkám, počítejte s námi, jsme tady, jsme taková, jací jsme a mnohem raději od vás chci poklepat na rameno a slyšet slova chvály za to, co umíme. Ne litování, že jsme chudáci, protože nechodíme. Ano, stáli tady svého času postižení na okraji společnosti, ale to už je pryč, tak pojďme dělat věci společně. Tohle je ta skutečná integrace zdravých a postižených, ne pouhá slova u řečnického pultíku.

Na vozíku se může octnout každý z nás doslova během chvilky. A pokud vedl jenom trochu aktivní život, nechce ani na tom vozíku nečinně sedět, maximálně za počítačem, a být odstrkovaný, trpěný. Chce normálně žít. Pracovat, studovat, ale hlavně se také bavit. Vyrazit třeba na víkend na hory. Ale zatímco zdravý člověk si řekne, že pojedje na hory, půjčí si vybavení a ví, že ho to bude stát tolik a tolik, pro postiženého člověka to znamená zjistit, jestli je tam místo na parkování pro vozíčkáře. Musí vědět, jak se dostane k chatě, k vlek, musí si zajistit lyži, která stojí sto deset, sto patnáct tisíc, musí mu s tou lyží někdo pomoci atd. Proto se snažíme fungovat i jako půjčovna těchto věcí. Chci zkrátka nabídnout lidem s hendikepem ať už od narození nebo po úraze, že když se rozhodnou něco dělat, jsou tady kluci z Adrenalinu, kteří mu s tím pomůžou. Ať už je to skákání z letadla, handbike, paraglide nebo jízda na čtyřkole. Chceš zkusit rafting? Tak dobře,

Velká kunratická bez bariér

Tenhle příběh si zaslouží ještě jeden velký happy end. Stala se jím pětíměsíční Natálka, která se narodila, přestože lékaři Jirkovi proročkovali neplodnost...

pojed's námi na víkend a vyzkoušíš si to. Třeba tě to chytne a budeš to dělat dál, třeba ti to jenom zpříjemní víkend a třeba tě to nakopne zkusit něco dalšího. Pořádáme aktivity, sportovní kurzy, rozbíháme různé projekty, chodíme po školách, kde děláme osvětu. Přijde nám prima, že o tom, co děláme, budou vědět děti už od malička a budou s vozíčkáři v životě počítat. Až si jednou takový člověk bude zařizovat restauraci, automaticky ji udělá bezbariérovou, protože si kdysi vyzkoušel jaké to je, snažit se vyjet na vozíku schody.

A dostáváme se neodbytně k financím...

Pereme se samozřejmě s financemi, je špatná doba, ale máme naštěstí pár stálých partnerů. Ono takové to zahlcení penězi moc k ničemu není, důležité jsou partneři, kteří ti například dají motorku a další, kteří ti ji pomohou přestavět pro vozíčkáře. Snažíme se zkrátka vymyslet z ostatních organizací, abychom i my pro firmy byli atraktivní.

Jsme sice neziskovka, ale od začátku jsme si řekli, že nevolíme takzvaný syndrom natažené ruky, nebudeme prosit o peníze, budeme hledat partnery. I z tohoto důvodu jsme letos rozjeli náhradní plnění organizací nad 25 zaměstnanců – nabízíme firmám možnost uspořádat akce pro zaměstnance: teambuilding nebo školení s velice nezvyklými aktivitami, jako je jízda autem na ruční ovládání, jízda na vozíku, florbal na vozíku, jízda na vodní lyži pro vozíčkáře a podobně. Víš, takový pobyt je

pro ustaraného a přepracovaného člověka strašně očistný. On si najednou uvědomí, že řeší naprosté blbiny. Vidí, že kolem něj jsou postižení a oni se smějí a dobře se baví a on tu řeší ve své podstatě naprosto nedůležité věci. Tihle lidé po víkendu odcházejí a jsou nadšení, jak moc je to osvěžilo. A to je to, co my můžeme zdravým nabídnout. Nejsme jen partička bláznů, kteří si sami užívají adrenalin.

Spousta lidí si možná bude klepat na čelo a říkat – to toho ti vozíčkáři nemají dost?

Chápu, že adrenalin, to naše ejchuchu, není pro každého, ale chceme vytáhnout ty aktivnější vozíčkáře ven, vzít je na víkend a ukázat jim, že x dalších vozíčkářů se baví jako úplně zdraví lidé, že zůstat na vozíku neznamená zůstat nečinný. Jde o to dodat těm lidem sebevědomí, podpořit je psychicky. Být na vozíku není konečná. Chodíme i do Kladruhu, kde jsem svůj úraz rozcházela, máme tam s ředitelem a fyzioterapy úžasný vztah. Jezdíme tam na školení, prezentujeme naši práci, ukážeme, co všechno se dá dělat. A nám, stejně postiženým, oni v tu chvíli věří mnohem víc než doktorovi.

Jak tě znám, už máš za lubem zase něco dalšího, nemám pravdu?

Můj sen je mít tady jednou Centrum adrenalinových sportů pro hendikepované. Naši práci chceme také propojit s Evropou, potažmo se světem, vyměňovat si zkušenosti s jinými lidmi. S jedním kamarádem vozíčkářem jsem se kdysi vydal po Evropě, pak čtyři měsíce

Nový Zeland

po Austrálii, Novém Zélandu, Thajsku a Filipínách. Jen tak, bez zajištěné trasy a ubytování, abychom dokázali, že to jde. A jde to i s půjčením auta, s prací – přebíráním jablek u pásu. Nezávislé cestování je další z věcí, kterou bychom chtěli mezi postiženými prosazovat. Ať se nestydí a jezdí. Děláme závodní auto upravené pro hendikepované a další spoustu věcí. Těch nápadů a energie, co ještě dělat, máme strašně moc.

Andrea Bezděková ■

Praha-Řeporyje: Život s přírodou za zády

Městská část Praha-Řeporyje pokrývá území Řeporyjí, Zadní Kopaniny, osady Zmrzlík a menších částí katastru Stodůlek a Třebonic. Téměř venkovské prostředí s výhodami městské dopravy činí tuto oblast v dnešní době poměrně atraktivní.

Své tu hraje i prostor, vždyť na téměř tisíce hektarech žije něco málo přes 3 300 obyvatel a zeleň tu pokrývá přes 13 hektarů. I členitý kopcovitý terén má své nezanedbatelné kouzlo. Bezprostřední blízkost Prokopského údolí a geologicky významných lomů Požáry a Mušlovka nabízí mnoho příležitostí k procházkám v přírodě, a přitom k metru to městskou hromadnou dopravou netrvá ani 10 minut.

a plynu, markantních změn doznávají dříve zanedbané kouty městské části – byla opravena opěrná zeď na Řeporyjském náměstí, odbahněna retenční nádrž pod Mateřskou školou, na jejíž hrázi a na březích byla vysazena zeleň, stejně tak prošla úpravami i vodní nádrž, tzv. Předňák. Osada Zmrzlík se dočkala zcela nové opěrné zdi, velkou proměnou prošel i sklad komunální techniky. Nově vybudované dětské hřiště s neobvyklými dřevěnými herní-

FOTO – ZDROJ: MČ PRAHA-ŘEPORYJE

František Blažek při slavnostním předávání nové hasičárny

Není proto divu, že i v Řeporyjích přibývá nová zástavba. Ne však bezhlavě a neuváženě, bez zřetele ke stavu občanské vybavenosti, ale právě s vědomím, že s přibývajícím počtem obyvatel bude v budoucnu potřeba například i vyšší kapacita školy, školky a podobně. Řeporyjští se o umístění svých dětí bát nemusí. I to je v dnešní době téměř zárazek. Školní budova navíc prošla díky získaným dotacím kompletní rekonstrukcí. Zdárně pokračuje výstavba vodovodu, pokládka splaškové kanalizace

mi prvky potěšilo nejen malé řeporyjské občanky, ale i jejich rodiče. A v neposlední řadě byla letos v únoru Sboru dobrovolných hasičů slavnostně předána nová hasičská stanice. Dlužno říci, že při zvelebování zdejšího prostředí hrají velkou roli firmy, bez jejichž pomoci nebo sponzorských darů by nebylo možné mnoho z těchto prací vůbec realizovat. Dětské hřiště v areálu základní školy tak například městské části věnovala spol. Stavokonsalt SF s.r.o., společnost Efes spol. s r.o. darovala hřiště

v ulici K Závětinám a tak by se dalo pokračovat dál a dál.

I díky zdejším hasičům se chůze po řeporyjských ulicích letos v zimě obešla bez rizika – právě oni se totiž postarali o to, aby zmizel ze střech sněh a led, který by ohrožoval bezpečnost chodců. Ostatně letošní zima byla pro Řeporyje skutečnou prověrkou – kopcovitý terén a úzké silnice by se bez pečlivé údržby neobešly. To, že ulice byly průjezdné a chodníky schůdné, že si nikdo v této městské části vinou sněhové kalamity nezlomil nohu ani neskončil v nemocnici, je zásluhou maximálního zapojení všech pracovitých občanů Řeporyj. Za to jim všem patří náš velký dík.

Plánů do budoucna má městská část dost a dost. Jedním z nejzajímavějších projektů je nepochybně tzv. Colosseum v Řepikově ulici, pocházející z dílny Miroslava Pacnera – naprosto unikátní park s přírodním bludištěm, dětským hřištěm, dráhou na in-line bruslení a dalšími sportovními a volnočasovými aktivitami, který nabídne vyžití jak malým dětem, tak dospívající mládeži a dospělým. Ačkoli projekt existuje zatím pouze na maketě, už teď budí pozornost svým zcela jedinečným řešením. Až se stane tento volnočasový park skutečností, pravděpodobně bude aspirovat na oblíbené místo víkendových výletů rodin s dětmi ze širokého okolí. A právě taková by měla městská část Praha – Řeporyje být: oblíbené místo velkých i malých.

František Blažek
Starosta MČ Praha-Řeporyje ■

Ing. Tomáš Deml, MBA

Prague Safe Deposit, s.r.o. jednatel

V jakém oboru podnikáte a od kterého roku?

Naše firma ve svém depozitním centru vybudovaném v centru Prahy 1 - Můstek, provozuje bezpečnostní úschovny schránky, přístupné v nepřetržitém – NON STOP provozu. Od svého založení v roce 1992 se pražské depozitní centrum – Prague Safe Deposit stalo synonymem bezpečného zázemí pro soukromé osoby a podnikatelské subjekty, kteří si cení svého majetku a hledají způsob, jak jej náležitě ošetřovat a chránit. S přihlédnutím na současnou rostoucí potřebu po úvěrech vzhledem k finanční situaci některých subjektů, jsme rozšířili naše služby o další produkty - překlenovací zástavní úvěry (emergency loans) jak pro právnické tak i pro fyzické osoby.

Co v podnikání považujete za svůj dosud největší úspěch?

Mám za to, že se nám podařilo širší veřejnost přesvědčit o tom, že investice vložená do pronájmu bezpečnostní úschovny schránky nebo trezoru u specializované instituce, se určitě vyplatí. Současný životní styl zároveň klade důraz nejen na vlastní princip bezpečného uložení, ale i na pružnost přístupu k uloženým věcem tak, aby byly dostupné v době, kdy to jejich majitel potřebuje, aniž by byl omezován úředními hodinami apod.

Váš recept na efektivní řízení firmy v době krize?

Nadále efektivně a zodpovědně přistupovat k potřebám klientely, což spočívá v umění naslouchat jim a hlavně přizpůsobovat se jejich požadavkům. Adaptace našich produktů a poskytování kvalitního servisu s maximální snahou vyhovět přáním a požadavkům klientů je samozřejmostí. S tím souvisí rozšiřová-

ní nabídky, bonusový systém a investice do reklamy.

Co nového byste rádi ve vaší společnosti letos uskutečnili?

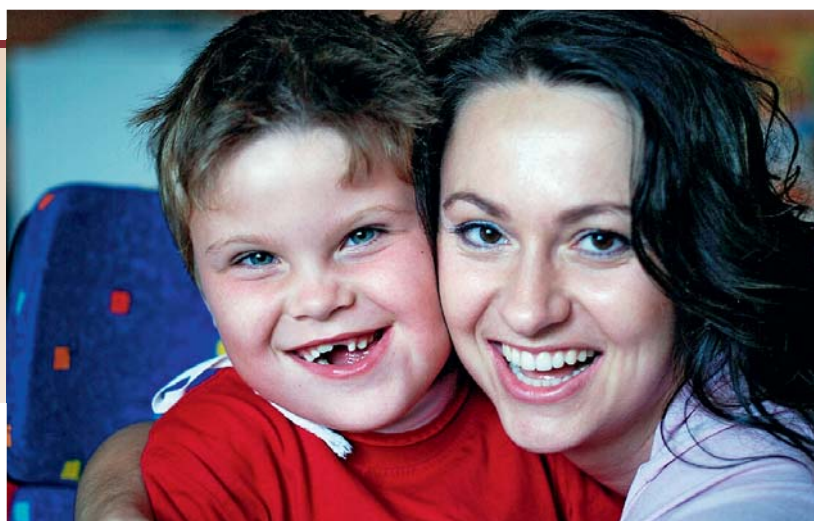
Chceme i nadále rozšiřovat možnosti uložení nejen věcí klasických rozměrů, ale i předmětů atypických velikostí, jako např. obrazů či různých exponátů ze soukromých sbírek, a rozšiřovat nadstavbové služby pro současné i nové klienty. Intenzivně pracujeme i na rozšíření našich úvěrových produktů.

Ing. Tomáš Deml

Hledáme asistenty

Jmenuji se Helenka, je mi sedm let a jsem autistka s mentálním postižením.

Hledám dospělé kamarády, kteří by za mnou chodili jednou až dvakrát týdně nebo o víkendech. Tím, že si se mnou budou hrát doma i venku, by mi mohli pomoci učit se mluvit. Nedávno jsem se naučila chodit a procházky jsem si velice oblíbila. Moc ráda bych také mluvila se svojí mámou, tátou a sestřičkou a vůbec se všemi lidmi, ale bohužel to ještě neumím. Zkousím to, ale není to snadné.

Jinak ale moc dobře rozumím, mám ráda, když za mnou chodí hodně kamarádů, kteří se mnou dovádějí a já se od nich mohu učit nové věci. Jestli tě povídání zaujalo a chceš se dozvědět víc, zavolej moji mámě na tel. 777 107 212 a domluv se s ní na všech podrobnostech včetně

ně finanční odměny. Bydlíme ve Zbuzanech nedaleko od stanice metra Luka.

Táta říká, že nepotřebuješ žádné speciální vzdělání ani zkušenosti, stačí jen cit a láska k dětem, zájem, nadšení a hravost.

Moc se těším, Helenka

Inzerce

Odborníci se shodují: Hazard je třeba regulovat

Hazardní hry provázejí člověka odnepaměti. Lze je trpět, můžeme je přehlížet, dají se i zakázat. Ale asi každý tuší, že takové cesty nikam nepovedou. Dokud nebudou stanovená jasná pravidla a jejich dodržování nebude důsledně kontrolováno, jakákoli opatření zůstanou jen lichým pokusem. Zdá se ale, že chystaná novela zákona by konečně mohla být „cestou z pekla“ neprůhledného světa heren.

Jak se staví k hernímu byznysu Ministerstvo financí ČR, Magistrát hlavního města Prahy a Asociace provozovatelů kurzových sázek a jaká opatření chystají?

vatelé, kteří v této branži podnikají, neplatí daně. Mají systém odvodů, což je pro ně možná větší zátěž, než kdyby platili daně. Máte pravdu, že je to průmysl, který nic neprodukuje, přináší společenské a sociální problémy, protože přibývá patologicky závislých hráčů, což působí problémy jak v rodinách, tak ve společnosti. Na druhé straně je to průmysl, který zaměstnává sto dvacet, možná až sto padesát tisíc lidí, aniž by cokoli nárokoval a za rok 2008 přinesl do veřejných rozpočtů 7,5 mld. korun.

Reguluje ministerstvo množství vydaných povolení na tento druh podnikání?

Už v roce 1990 vznikl zákon č. 202, kterým se naše činnost řídí. V něm bylo rozhodnuto, že se půjde cestou konkurenčního prostředí. Další možná cesta je monopol, který má buď stát nebo jím pověřit jednu či více společností. Zvolila se cesta konkurenčního prostředí, tudíž se to tak rozmohlo. Jsem přesvědčen, že situaci, jaká zde je, si způsobily obce samy, protože tomu na počátku nechaly téměř volný průběh. Teď dochází k rozporu, který je pro nás nepříjemný a snažíme se ho nějak řešit, být je to možná nad rámec zákona. Obce nemají možnost ovlivnit počty videoloterijních terminálů, ze kterých nemají příjem. A to je samozřejmě kámen úrazu, protože centrální loterijní systémy nastupují na úkor výherních hracích přístrojů a obcím to ztenčuje příjmy.

Praha nyní pracuje na nové vyhlášce, která by nastavila pravidla tomuto podnikání. Podílí se na její přípravě i ministerstvo financí?

Na nové vyhlášce MHMP nepracujeme, tam je spíš nutné, aby vyhláška nebo její znění neodporovala pravidlům, která vyhláší ministerstvo vnitra. Dnes u nás máme asi 190

obcí, které si vydaly svou obecně závaznou vyhlášku. Mohou regulovat hrací automaty, které samy povolují, ale nepostihnou videoloterijní terminály. V rámci našeho odboru vyšlo v červnu minulého roku opatření, že bude brán zřetel na obecně závazné vyhlášky obcí, a to i v případě, že půjde o videoloterijní terminály.

Jaké možnosti regulace v případě heren máte?

Nejhůře kontrolovatelná jsou restaurační zařízení, která regulujeme tím, že smí osadit nejvíce čtyři herní zařízení, zatímco v hernách jich může být neomezeně. Navíc provozovatelé heren musí doložit kolaudačním rozhodnutím, že prostor je skutečně herní. Což vnímají jako diskriminační, protože proč by si to majitel měl nechat kolaudovat jako hernu, když za pět let tam bude chtít mít něco jiného. Kasino má svůj režim, klade nároky na zaměstnance, kteří musí být kvalifikováni. Při vstupu jsou povinni vás identifikovat, vyfoť si vás a podléhají režimu zákona boje proti praní špinavých peněz, takže mají povinnost hlásit ze svého pohledu podezřelé transakce, pakliže se s nimi setkají.

Skutečně je hlásí?

Mohu to hodnotit i z pohledu desetileté praxe na útvaru proti praní špinavých peněz. Hlásí, ale není to nijak četné. Úkolem státního dozoru, který provádí kontrolu v kasinech, je také sledovat, jak mají naplněny povinnosti ze zákona proti praní špinavých peněz.

Použití typů přístrojů a hracích programů také podléhá vaší kontrole?

Ano, provozovatelé musí doložit certifikát od příslušné certifikační autority o tom, že při-

Ing. Karel Korynta

Pohled první: Hernímu byznysu je třeba dát jasná pravidla,

říká ředitel odboru Státního dozoru nad sázkovými hrami a loteriemi Ministerstva financí ČR, ING. KAREL KORYNTA.

Jak se jeví svět hazardních her z pohledu ministerstva?

Mluvíme o tomto druhu jako o zvláštním druhu podnikání a je to dáno tím, že provozov-

stroj je u nás schválený a může se tu hrát, schvalujeme i herní plány a návštěvní řády. V herním plánu je popsáno, o jakou hru se jedná, kolik bude výhra. Pokud by vznikla úplně nová hra, je na příslušném orgánu, aby ji posoudil z hlediska závadnosti-nezávadnosti a pak se podle toho buď vydá nebo nevydá povolení. V tom vládne řáda. Ministerstvo financí má přehled o tom, co se u nás hraje.

Pohled druhý: Počet IVT se v Praze za poslední dva roky téměř zosminásobil,

uvádí 1. náměstek primátora hlavního města Prahy, **JUDr. RUDOLF BLAŽEK**.

Jak se Praha vyrovnává s problematikou hazardních her?

Problematicku hazardních her Praha intenzivně řeší již několik let. Jako první krok k regulaci provozování výherních hracích přístrojů (VHP) město přijalo s účinností od 1.1.2008 obecně závaznou vyhlášku, kterou se stanoví místa a čas, na kterých lze provozovat výherní hrací přístroje. Tato vyhláška byla již třikrát novelizována v tom smyslu, že se počet míst, kde lze provozovat VHP, snižuje.

Hlavní město Praha tak využilo ustanovení zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, které umožňuje obci stanovit obecně závaznou vyhláškou, že VHP mohou být provozovány pouze na místech a v čase vyhláškou určených, nebo stanovit, na kterých veřejně přístupných místech v obci je provozování VHP zakázáno.

Současná platná právní úprava, tj. zákon o loteriích, umožňuje obcím obecně závaznou vyhláškou regulovat pouze provozování VHP. Jiné typy hazardních her, ke kterým vydává povolení ministerstvo financí, ale obecně závaznou vyhláškou regulovat nelze.

Změnu možnosti regulace provozování kasin a sázkových her povolovaných Ministerstvem financí ČR podle § 50 odst.3 zákona o loteriích a posílení kompetencí obcí může přinést pouze změna zákona o loteriích, o níž Praha vlastní zákonnou iniciativou usiluje.

Co konkrétně pražská vyhláška upravuje a jakou pravomoc dává městským částem?

Praha přijala obecně závaznou vyhlášku ve snaze co nejvíce eliminovat nežádoucí jevy, které s sebou hra na VHP přináší a ochránit tak zejména osoby mladší 18 let, které se nejnásne nechají těmito negativními jevy ovlivnit. Měst-

ské části, které jsou místně příslušnými správními orgány v případě podání žádostí o povolení provozování VHP, nevydají povolení, pokud není místo, na kterou je žádost podávána, uvedeno ve vyhlášce.

Obcím, tedy i hlavnímu městu Praze, jde v první řadě o to, aby měly možnost regulovat umístění interaktivních videoloterijních terminálů (IVT) a jiných podobných technických zařízení povolovaných ministerstvem financí obdobným způsobem, jako je tomu u VHP.

Kde vidíte největší problémy v provozování IVT a VHP v hlavním městě?

Jedním z největších problémů je jejich množství. Počet provozovaných VHP od roku 2000 stále stoupal, vrcholu dosáhl v roce 2007, tzn. ještě před účinností vyhlášky, kdy na území Prahy bylo provozováno 8358 kusů VHP. V důsledku regulace vyhláškou poklesl počet na současných zhruba 6075 kusů. Zcela opačná je situace v provozování IVT, jejichž počet v průběhu posledních třech let výrazně stoupl – zatímco pro rok 2008 povolilo ministerstvo financí 682 přístrojů, k 1. únoru roku 2010 je jich povoleno už 5270.

Hlavní problém lze tudíž spatřovat v postupném nahrazování VHP nebezpečnějšími IVT. Praha může regulovat pouze provozování VHP, nikoliv dalších sázkových her, povolovaných ministerstvem financí, jako jsou IVT, rulety a jiná podobná technická zařízení. Kvůli tomu se regulace provozování hazardu mívá účinkem, neboť IVT jsou umísťovány především na místech, kde vyhláška provozování VHP nepovoluje.

S provozováním VHP a IVT a jiných podob-

ZDROJ: MHMP

ných technických zařízení, která jsou všeobecně považována za těžší druh hazardu, jelikož na rozdíl od VHP není výše vsazené částky limitována, je spojena řada rizik a negativních jevů, zejména zdravotních a sociálních, kterými jsou například:

- vznik závislosti na hře - patologické hráčství
- zvýšení nárůstu kriminality (krádeže) v místech, kde jsou hazardní hry provozovány
- sociální strádání rodin, rozvody
- bezdomovectví
- problémy s alkoholem a drogami

JUDr. Rudolf Blažek

ZDROJ: HN, RADIM BEZDŮSKA

PhDr. Marek Herman

- zvýšení kumulace problémových osob, narušování veřejného pořádku a rušení nočního klidu těmito osobami.

Bude Praha výhledově regulovat počty kasin nebo VHT v restauračních zařízeních?

Dle platného zákona o loteriích smějí být VHP provozovány v kasinech a hernách, dále smějí být provozovány v pohostinských zařízeních a dalších místech, která splňují podmínky zvláštního provozního režimu. Více než šest VHP smí být provozováno pouze v hernách. Jejich regulaci upravuje zmíněná vyhláška. Regulace počtu kasin a IVT obcemi za stávající legislativy není možná. Další vývoj bude záviset na tom, jak budou upraveny kompetence obce v případné novele zákona o loteriích.

Jak vysoká částka proudí z provozování VHP do rozpočtu hl. m. Prahy a jsou tyto finance přerozdělovány městským částem podle sídla provozoven?

Do rozpočtu hlavního města Prahy z provozování VHP nejdou žádné finanční prostředky. Příjemcem níže uvedených částek je městská část, která povolení k provozování VHP vydává.

Provozovatel VHP hradí:

- správní poplatek za vydání povolení k provozování VHP v závislosti na době, na kterou je povolení vydáváno, přičemž jednu

polovinu z vybraného poplatku odvádí povolující orgán do státního rozpočtu

- místní poplatek – sazba za každý provozovaný VHP v hl. městě Praze činí na tři měsíce 5 000 Kč

- procentní odvod z výtěžku na veřejně prospěšné účely

- případné pokuty, pokud je VHP provozován v rozporu se zákonem o loteriích nebo vydaným povolením.

Do rozpočtů městských částí je ročně převáděno více než 400 milionů Kč. Konkrétně jejich příjmy z této oblasti činily v roce 2007 437 milionů Kč, v roce 2008 440 milionů Kč, v roce 2009 tyto příjmy mírně poklesly v důsledku snižujícího se počtu provozovaných VHP.

Pohled třetí: Kdo nebude dodržovat pravidla, půjde do pekla,

varuje výkonný ředitel Asociace provozovatelů kurzových sázek, PhDr. MAREK HERMAN.

V sázkových hrách se točí neskutečné peníze. Provozovatelé neplatí daně, ale odvody. Jaké konkrétně?

Ze zisku se odvádějí peníze na takzvané dobro, neboli veřejně prospěšné účely, pak je to správní poplatek ve výši 10 % a procento na státní dozor. Klíčová věc je ovšem to, že si provozovatelé loterií nemohou odpočítávat náklady jako ostatní běžné firmy, což je dost přísný režim. Někdy se setkávám s politiky, kteří bojují proti hazardu a vyhrožují, že nás zdaní jako ostatní. To je jen důkaz, že věci absolutně nerozumí. Já před nimi symbolicky klekám na kolena a říkám prosím, udělejte to. Protože to všichni provozovatelé vítají a já pak dostanu takové bonusy, že je do důchodu neodnesu.

Takže jste opravdu zdanění více?

Jsem a je to tak správné, protože hazard prostě je riskantní byznys. Velkým problémem jsou ale malé firmy, které nehrají rovnou hru. Například aby nemusely odvádět peníze na dobro, založí si svoje sdružení „Klub přátel cyklistiky“ a pak za to jezdí sami na kole po Kanárských ostrovech. Je to drzost, ale opravdu se to děje. Je to problém malých provozovatelů – velká firma si tohle absolutně nedovolí, protože si nemůže poškodit jméno.

Dělají se proti tomu nějaká opatření?

Připravuje se novela zákona, ve které se hodně zprůhlední tok peněz, na tom se shodli úplně všichni. A my to podporujeme. Minister-

stvo dostane větší pravomoc, budou tam jasné sankce a pokuty. Informace budou viset na internetu a budou tam pokuty jako hrom, kdyby někdo podváděl. Já jsem v tomto směru hodně spokojený.

Neměly by také obce dostat větší pravomoci?

To si nemyslím, protože velkým problémem je právě korupce obcí – k prudkému rozmachu VHP došlo právě v okamžiku, kdy obce začaly samostatně schvalovat jejich počet. My doporučujeme, aby loterie centrálně povolovalo ministerstvo financí. Obci ale musí jít z hazardu do pokladny peníze a musí mít možnost hazard zakázat, pokud si nebude přát jeho provoz na svém území. Ale zakázat plošně, všechno, ne aby se zastupitelé nechali uplatit a něco zakázali a něco nechali běžet, což se dneska v obcích děje. My třeba prosazujeme, aby bez ohledu na novelu provozovatelé platili obcím dobrovolně a vypadá to, že budeme úspěšní. Do zákona jsme třeba navrhli, aby odvody na dobro nebyly ve výši 6, 10, 15, 20 % podle velikosti obrátu, protože toho provozovatelé zneužívali a zakládali další firmy, prostě se atomizovali. Takže budou jednotně odvádět 20 % a 5 % z toho půjde do obce. Možná to vypadá zvláštně, ale velké firmy pochopily trend západní Evropy, kterému říkáme seberegulace. Velcí hráči pochopili, že když se nebudou chovat slušně, může to výrazně poškodit celý byznys.

Vy asi hodně lžete na fair-play?

Víte, sázení je tvrdý byznys a jsou tam tvrdí lidé, kteří neradi ustupují, ale teď musí pochopit, že se prosadí jen seberegulace a slušné chování. Teď právě se zakládá asociace provozovatelů videoloterijních terminálů SPELOS a já jim vysvětluji, že je nutné, aby na rovinu říkali: ano, děláme riskantní byznys, ale budeme platit daně, respektovat zákon a půjdeme i nad jeho rámec. A budeme od hazardu chránit děti. Tam není žádná diskuse. Ne všem se to líbí, ale pokud tohle nebudou dodržovat, půjdou do pekla.

A nešlo by prostě hazard zakázat?

Zkušenosti z Evropy ukazují, že zakazovat hazard je nebezpečné, protože otevírá cestu mafii. Musí se ale přísně regulovat. Hazard tu totiž historicky vždycky byl, ale je důležité, aby stát měl silný dozor a aby peníze z něj šly tam, kam mají. Velké firmy, jako je Tipsport, Fortuna nebo Synotip, platí na odvodech stovky milionů korun ročně. Ale ti malí, kteří mají platit tři miliony, začnou najednou na konci roku přemýšlet, co by s těmi penězi tak asi udělali, aby je nemuseli odvádět. A to musí skončit. ▶

Počínaje tímto číslem, budeme ve Zpravodaji pravidelně přinášet rubriku „Váš názor na“. Tentokrát jsme našim členům položili otázku:

Jak se zvýšení DPH promítlo na Vašem podnikání?

Radek Bedrna

„Po tom, co novela zákona o DPH z roku 2004 připravila sportovní a tělovýchovné prostředí o stovky milionů korun, je to další špatná zpráva pro akcionáře. Každé procento DPH se totiž promítá nejen do hospodářského výsledku, ale i do prostředků, které sportovním a tělovýchovným sdružením odvádíme nad rámec toho, co určuje zákon.“

PhDr. Zdeněk Zikmund
tiskový mluvčí - SAZKA, a.s.
Samostatný odbor propagace
a public relations

„Dopad zvýšení DPH může být diferencovaný v závislosti na tom, zda se zvýší obě sazby a o kolik. V zásadě je impulsem pro zvýšení cen výrobků a služeb, což v podmínkách stagnace mezd a rostoucí nezaměstnanosti může vést k poklesu poptávky a v návaznosti na to zaměstnanosti. Státní rozpočet pak nezíská tolik, kolik očekává, a naopak se zvýší jeho výdaje na dávky v nezaměstnanosti.“

Věra Kameníčková
CCB-Czech Credit Bureau, a.s.

„Potíže činí nárůst u drobných služeb, kde toto navýšení musí být promítnuto do ceny

pro zákazníka, nebo být pokryto úspornými opatřeními. To je zejména nyní, kdy ceny sotva pokrývají náklady, velice obtížné. Problém vidím rovněž v tom, že tento růst DPH již má vliv u cenově náročnějších prací. Zde jde již o značnou částku a navýšení DPH tak prodražuje nejen nové stavby, ale i opravy a modernizace bytů a domů, což při současném stavu útlumu stavebních prací značnou komplikací pro stavební sektor. Ohledně všech daní se daňová skupina Hospodářské komory ČR staví pro snižování, protože daně výrazně zasahují podnikatele a živnostníky. Obecně jsou podnikatelé pro snižování daní. Mezi opatření, které by měla vláda realizovat, jsou zprvu snížení sociálních odvodů, zadržené nižší firemní daně a zatřetí nižší náklady na pracovní sílu.“

Jan Wiesner
viceprezident HKČR
a předseda její daňové skupiny

„V prvních měsících letošního roku v oblasti tržeb zaznamenáváme lehký pokles, ve srovnání se stejným obdobím minulého roku. Podle našeho názoru jsou ale především způsobeny obecným snížením počtu stavebních zakázek

(přetrvávající krize ve stavebnictví) a také mimořádně nepříznivým počasím v prvních měsících letošního roku, zejména dlouhodobými teplotami pod bodem mrazu. Z tohoto pohledu se nám zatím jeví vliv zvýšené DPH na prodeje firmy Knauf jako pouze marginální.“

Radek Bedrna
jednatel společnosti
KNAUF Praha s.r.o.

Rubrika „Váš názor na“ je tu poprvé, nevěděli jste, co od ní očekávat ani to, co se s odpověďmi od vás stane. Věříme, že si zvyknete na to, že ve Zpravodaji najdete prostor, ve kterém můžete svobodně říct svůj názor. Jsme přesvědčeni, že nám budete důvěřovat a třeba se i sami aktivně zapojíte do návrhů budoucích témat této rubriky. Váš názor nás skutečně zajímá a pokud máte potřebu nám cokoli sdělit, adresa bezdekova@hkp.cz je vám k dispozici. Stačí jen do předmětu zprávy uvést: VÁŠ NÁZOR NA.

Zvýšení DPH

pokračování ze str. 16

Jaký je podle vás ideální stav?

My chceme, aby to tu bylo jako třeba v Anglii, kde je sázení součástí životního stylu. Rodina v neděli vyrazí na dostihy a tam si někdy vsadí. Pro zábavu a napětí. Cílem není nikoho ruinovat nebo rozvracet rodiny, nikdo nechce patologické hráče. Hazard se musí dít podle jasných pravidel, v jasných prostorách, které budou mít úroveň a ne někde ve sklepě, kde se sekají ruce. To, co se děje u nás teď, je neudržitelné a musí se to změnit.

Téma připravila Andrea Bezděková ■

Víno Kolby v supermarketu nekoupíte

VINAŘSKÁ SPOLEČNOST KOLBY A.S navázala na více než sedm set let trvající tradici pěstování vinné révy a výroby vína v obci Pouzdřany v Mikulovské vinařské podoblasti. Víno, které zde vzniká, si nese do života hrdě znějící motto: „Víno, které není pro každého“.

Historie pěstování révy vinné v obci Pouzdřany je spjata s rokem 1244, kdy se objevují první zmínky o klášterní vinici.

„Oblast Kolby je svými víny vyhlášena po staletí. Věnujeme nemalou pozornost zdejší historii, listinami o prodeji vinic máme doložené zprávy z roku 1244, nyní se již připravuje výroba faksimilí a pečeti. Podle jiných zpráv a podle

rodní rezervací Pouzdřanská step. Díky neporušenému životnímu prostředí, unikátním klimatickým podmínkám a půdnímu složení patří tato poloha k nejlepším u nás. Své však musí vykonat i pečlivá práce ve vinici, bez níž by kvalita zdejšího vína nebyla tím, čím je.

Zpracování hroznů probíhá v moderně vybaveném technologickém provozu. Důraz je kladen zvláště na rychlé a šetrné zpracování hroz-

sklepní prostory jsou využívány také k uskladnění a zrání lahvového vína. Než jsou však uvolněna k distribuci, uplyne i několik let.

„Naše společnost ze skupiny Sazka sem přišla v roce 2002, když se nám podařilo nabýt vlastnictví od bývalých majitelů, kteří se spíše handrkovali o vlastnictví než starali o vinohrady a sklepy,“ přibližuje začátky Martin Nesvadba. „Nainstalovali jsme největší část technologie – nerezové tanky, řízené kvašení, lis, odzrňovač, čerpadla – abychom mohli zahájit výrobu. Od té doby technickou základnu stále doplňujeme a zvolna pokračují i stavební práce. Dostavěli a vybavili jsme lahvovnu, sklad. Nejvíce práce daly vinice – čtyři hektary jsme zcela vyklučili, zorali, prohnajili a znova vysadili, další jsme obnovili, zrekultivovali, zmladili, dosadili. Dnes obhospodařujeme 34 hektarů s odrudovým složením Veltlínské zelené, Ryzlink vlašský a rýnský, Rulandské bílé a šedé, Chardonnay, Sauvignon, Modrý Portugal a Cabernet Sauvignon.“

Hlavními odbytišti zdejších vín byla zpočátku jen O₂ Arena a akce pořádané Sazkou. Nicméně produkce se zvýšila téměř na 100 tisíc lahví a obchod se začal hýbat. Vína jsou prezentována v rámci sdružení V8 a v Salonu vín České republiky ve Valticích. O veškerou obchodní činnost se stará Business Centre Service a.s., výhradní obchodník v rámci koncernu. O kvalitě vín z Pouzdřan se mohli přesvědčit i prezidenti visegrádské čtyřky na slavnosti večeří na zámku v Lánech a popíjejí je také návštěvníci jedné oblíbené restaurace v jihofrancouzském Provence, kde jsou zdejší vína zapsána ve velmi bohatém vinném lístku.

Ve stádiu plánů Vinařství Kolby je vybudování administrativního zázemí a malé vinotéky, začínají zde také uvažovat o rekonstrukci a využití pouzdřanského zámku. Takové prostředí by si pouzdřanská vína určitě zasloužila.

-red- ■

toho, jak se odváděly desátky máme za pravděpodobné, že zdejší víno pil Václav I., čtvrtý český král z rodu Přemyslovců, druhorozený syn Přemysla Otakara I. a jeho druhé manželky Konstancie Uherské. Miloval lesy a lov a při cestách do markrabství moravského k tomu tady měl hojně příležitosti. Přemyslovský rod v té době projevoval až nezvyklou rodinnou soudržnost a zřejmě oprávněně tak předpokládáme, že víno z Pouzdřan pila i Václavova sestra Anežka Přemyslovna, později svatá Anežka Česká,“ hovoří o historii zasvěceně Ing. Martin Nesvadba, ředitel akciové společnosti Kolby.

Vinice společnosti KOLBY se rozkládá se na jihozápadním kopci Kolby, sousedícím s pří-

nů. Vína zde vyrábí metodou řízené fermentace v nerezových tancích, s použitím čistých kultur kvasinek. Ke zrání červených vín slouží dubové sudy, umístěné ve sklepiích ze 17. století. Tyto

Technická správa komunikací hl. m. Prahy

Letošní zimní sezóna byla nejnáročnější, jakou **TECHNICKÁ SPRÁVA KOMUNIKACÍ HL. M. PRAHY** ve své novodobé historii zažila. V jednu chvíli leželo na okrajích metropole ke čtyřiceti centimetrům sněhu a v centru okolo třiceti. Na Prahu to byla sněhová nadílka zcela mimořádná. Jistě potěšila Pražany, kteří mohli bez problémů jezdit na běžkách v pražských lesích či sjíždět petřínské svahy na snowboardu, ale radost nás, silničářů, byla o poznání menší.

Vždyť TSK zajišťuje údržbu téměř 2500 tisíc kilometrů vozovek na území metropole a nově jsme se kvůli novele Zákona o pozemních komunikacích museli postarat i úklid zhruba 250 hektarů chodníků a ploch.

Nejnáročnější chvíle jsme prožívali v lednu, kdy se sníh z oblohy snášel téměř neustále. Lidé byli v terénu nepetržitě několik dní a noci tak, aby nápor sněhu zvládli a zajistili chod města. Mohu s hrdostí prohlásit, že se to podařilo a žádný kalamiťní stav v pravém slova smyslu nenastal. Městská hromadná doprava plnila svoji funkci, zásobování města nebylo vůbec ohroženo a tranzitní doprava nekolabovala. Jistě některé autobusy nabíraly mírná zpoždění a rychlost automobilů se snížila, ale nebylo to nic zásadního, co by se nedalo při tak výjimečné situaci přežít.

TSK v těchto dnech přijala řadu mimořádných opatření. Začali jsme svážet sníh z centrální části města na náplavky. Sněhu bylo tolik, že se náplavky záhy naplnily a sníh jsme museli frézou přemísťovat přímo do Vltavy. Nic podobného se v minulosti nestalo. Ve chvíli,

kdy jsme ošetřili hlavní i vedlejší tahy, jsme posypové vozy dokonce poslali na komunikace, které nejsou zařazeny do systému zimní údržby. Proto i z dopravního hlediska v nevýznamných ulicích se alespoň dvakrát objevil sypač, který zajistil jejich sjízdnost.

Ve chvíli, kdy sníh z pražských ulic zmizel, jsme se museli vypořádat s další mimořádnou situací. Znečištění ulic, chodníků i travnatých ploch bylo neuvěřitelné. Praha se po zimě proměnila v jedno velké smetišť. Část Pražanů a návštěvníků si spletla ulice s odpadkovým košem. Sníh nejdříve zakryl a poté odhalil neuvěřitelné množství nejen nedopalků od cigaret, různých obalů, psích exkrementů, ale i pneumatik či jednotlivých kusů nábytku.

To vše muselo v co nejkratší době zmizet. Proto do ulic denně vyráželo přes tisíc lidí na ruční čištění a desítky strojů. Nejednalo se o žádnou chaotickou akci, ale systematický úklid, kdy každý věděl co, kde a jak má dělat. Nechyběla ani řádná kontrola, bez které se žádná velká akce tohoto typu neobejde. S mimořádným pozimním úklidem jsme skon-

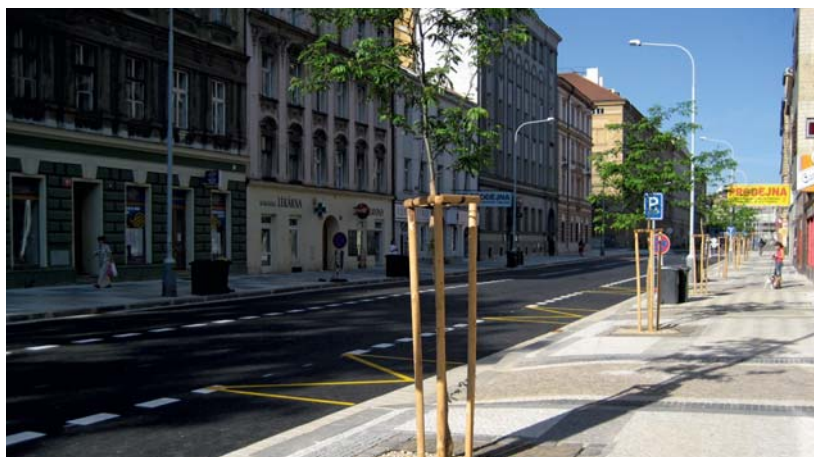
Ing. Luděk Dostál

čili v závěru března. Od dubna již opět najíždíme na klasický režim. Ulice budeme čistit dle předem stanovených programů pomocí strojů i nezbytných košťat a lopat. Přidáme také komplexní úklid komunikací, tzv. blokové čištění, které je spojené s případným odtahem vozidla. To bude probíhat až do konce října. V této souvislosti Vám všem doporučuji sledovat naše webové stránky www.tsk-praha.cz, kde najdete aktuální harmonogram blokových čištění. Jistě je lepší věnovat chvilku času na získání informací, než pak platit za odtah vozidla.

Největším úkolem následujících týdnů, který před TSK stojí, je oprava komunikací po zimě. Dlouhá zima jejich stav velmi zhoršila a množství výtluků je nevídané. S prvními teplejšími dny jsme začali s opravami těch nejhorších výtluků. Rozsah prací se bude postupně zvyšovat. A díky navýšení finančních prostředků se strany města se postupně ve větší míře zaměříme i na souvislé opravy povrchů vozovky a dojde i na velké investiční akce.

Bezpečnou jízdu na kvalitních komunikacích Vám přeje.

Ing. Luděk Dostál ■
ředitel TSK hl. m. Prahy

Umění by mělo být součástí života

Sochy ČESTMÍRA SUŠKY si přímo říkají o kontakt, o dotyk a pohazení. Kmeny mohutných stromů pod jeho rukama dostávají lehkost krajky a těžké kovové cisterny se proměňují v předměty téměř éterické. Všechny se rodí v obrovské hale na kraji Řeporyj.

Stojíte za vznikem občanského sdružení Bubec. Kde se vzal ten název?

V roce 2000 jsem velice naléhavě sháněl větší sochařský ateliér. Pracoval jsem v té době na poměrně velkých sochách. Vznikaly na dvoře a na zahradě, ale brzy jsem se tam s nimi nevešel. Přes ulici bylo pole a větší sochy jsem dělal na něm, jenže majitel ho prodal na stavbu domků a vyháněl mě. Hledal jsem nějakou stodolu nebo prostor a objevil tuto skladovou halu, určenou ke zbourání. Povedlo se mi ji získat a zachránit a dlouhodobě si od obce pronajmout i pozemek, na kterém stojí. Ta hala je tak obrovská, že jsem ji mohl otevřít i pro jiné umělce. Založil jsem občanské sdružení Bubec, jehož snahou je mimo jiné přispívat k rozvoji obce a jejích veřejných prostranství. Jméno vymyslel architekt Bílý, který je také členem sdružení. Přišel s tím, že to nazveme jednoduše podle místního rybníčku - Bubec.

Tak velký prostor musí být pro umělce doslova požehnáním.

Také tu vznikají zajímavé instalace. Třeba Magdalena Jetelová tady vyráběla pro Muzeum Kampa takovou tu obrovskou židli, která stojí na Vltavě. Michal Gabriel tu realizoval velký sochařský projekt, vyráběl se tu i hausbot, který kotví v Libeňském přístavu.

S vaší prací se setkávají Řeporyjští téměř na každém kroku.

Snažíme se hodně spolupracovat s obcí. Vytipovali jsme několik zanedbaných prostranství a navrhli způsob jejich revitalizace. Tehdy jsme objevili zpustlý areál základní školy a nadchla nás možnost přinášet umění k malé generaci. Začali jsme v areálu kolem školy i ve škole samotné umisťovat umělecká díla a dnes je to jedna, myslím si, z nejhezčích škol, která se může pyšnit slušnou kolekcí současného umění. Dělal se i nové oplocení, k tomu troje nová vrata a každá navrhl jeden z umělců, který dlouhodobě spolupracuje

ZDROJ FOTOGRAFIE: DVOLUSTRANĚ ČESTMÍR SUŠKA

s naším sdružením a studiem, vzniklo hřiště pro družinu. Nejnověji jsou tam umístěny metry vysoké a tři metry dlouhé dřevěné psi.

A mimo Řeporyje?

O naši práci je veliký zájem. V Hájích jsme umístili velké dřevěné startující letadlo, dlouhodobá spolupráce probíhá také s Prahou 13. Odbor životního prostředí například velice citlivě znovuoživil okolí pramene Modřanského potoka a oslovili mě, abych tam navrhl nějaké sochařské práce. Vzniklo několik soch, na které se dá i usednout. To následně nastartovalo celou řadu prací, kdy jsme dělali sochařské objekty fungující zároveň jako lavičky. A loni na podzim jsme realizovali soubor prací z kamene v Centrálním parku Prahy 13. Tam je takové místo, přes které vede tubus metra a pod ním, v údolí v meandru potoka, jsme udělali mramorové sochy inspirované tvarem ulit a mušlí.

Děti díky vám vyrůstají mezi uměleckými díly, to je ohromné plus pro rozvoj jejich estetického citění. Naučí se vnímat umění jako naprosto přirozenou součást života.

Naše generace je zatížena dobou, ve které vyrůstala, ve které vládla podivná ideologie. Dospělé už příliš neovlivníte. Ale malé děti lze ovlivnit, lze je naučit vnímat krásu a považovat umění za neoddelitelnou součást života. Právě v místní ZŠ přispíváme k tomu, že se děti setkají se současným uměním, což je velice důležité a není to tak časté. Napadlo mě, že by bylo dobré dělat to i v jiných školách, ale protože nemají peníze na to, aby tam vznikaly trvalé realizace, začali jsme dělat ve školách výstavy. V letošním roce probíhá výstava našich prací v ZŠ Kuncova na Praze 13. Pět sochařů tam vstavuje asi 7 soch přímo v prostoru školy, který je sám o sobě zajímavý, má několik atrií, je dobře prosvětlený. Ta instalace se vyloženě povedla. Doporučuji ji navštívit, je

otevřená i pro veřejnost a konají se tam i diskuze s vystavujícími autory. Takových výstav bychom rádi dělali víc.

Snažíte se zapojit umění do běžného života - to je asi běh na dlouhou trať?

Bylo by dobré, aby se stalo výtvarné umění běžnou součástí života – tak jako lidé čtou knihy, chodí na filmy, kupují si oblečení nebo auta, aby také chodili na výstavy, aby se na veřejných prostranstvích setkávali s uměleckým projevem.

Ale existují vlaštovky. Příkladem může být severočeská Kadaň, která se rozhodla ve svém plenéru instalovat díla českých umělců.

V Kadani vzniká taková zajímavá realizace s názvem: Nábřeží Maxipsa Fíka. Je to velký počín, kdy město revitalizuje poměrně dlouhou část nábřeží Ohře a spolupracuje se třemi čtyřmi architektonickými studií, pro která pracují různí výtvarníci. Ti na nábřeží vytvoří jakousi promenádu, volnočasový prostor, kde budou hřiště, cyklostezky a dráhy pro in-line bruslaře. Ten projekt je velice zajímavý. Já tam dělám několik velkých soch. Jedna z nich bude mít 30 metrů a bude to takový had, inspirovaný tím, že se v tom místě skladovalo dřevo, které se splavovalo dolů po Ohři. Had bude udělaný na principu voru. Po téhle soše na louce budou moct děti bez obav lézt.

Umění jako hračka?

Možná je chyba, že se i to umění nepřepečítává na peníze. Pak by si možná lidé uvědomili, že to umění má obrovskou hodnotu. Kdyby lidé žili bez kultury, bylo by to, jako by žili bez přírody. To je něco, co lidská duše potřebuje.

A aby se naučili s uměním obchodovat?

U nás stále ještě není plně rozvinutý umělecký obchod, byl zabrzděn proces, kdy různé občanské iniciativy a nadace vstupují do života a pomáhají tam, kde je potřeba něco změnit nebo kde podnikatelé nebo ekonomové přile-

žitosti nevidí a cesty pomoci neobjeví. Sem patří právě i veřejná prostranství, která nejsou objekty zvýšeného zájmu, protože se na nich nedá vydělat, ale může se na nich velice úspěšně prezentovat současné umění. Spolky a nadace umí peníze několikanásobně efektivněji využít než třeba ministerstvo. Na západě se třeba člověk může rozhodnout, že část svých daní věnuje na konkrétní účely, ať zdravotní, sociální nebo kulturní. I pro tu firmu je zajímavé, když se může tím kterým projektem prezentovat. A je to zajímavější reklama než nějaký billboard. Západní země jsou na tom lépe, měly delší dobu na svou kultivaci, na vnímání umění jako plnohodnotné součásti života. Vždyť si všimněte, že tam všude na volných prostranstvích je spousta soch, lidi si toho váží a město se tím chlubí. Situace se pomalu zlepšuje i u nás, ale trvá to moc dlouho. A co se týče obchodu s uměním, ten tu není vůbec tak zaběhlý, jako třeba v západní Evropě. Pro umělce je to těžké. Bylo by lepší kdyby se mohli věnovat své tvorbě a osvětlení podnikatelé je oslovovali s konkrétní nabídkou. Místo toho ten umělec sám musí příležitosti vyhledávat, což je tak trochu proti smyslu tvorby. Ideální by bylo, kdyby vzniklo prostředí, ve kterém by byznysmeni sami vyhledávali umělce. Vždyť i pro ně je to zajímavá spolupráce a může jim to přinést další rozhled. Navíc i s uměním se dá podnikat a dobře to umějí například ve Spojených státech, kde je spousta galerií a dealerů. Odnepaměti bylo umění provázané s obchodem. Bylo by dobré, kdyby takových způsobů spolupráce investorů a podnikatelů s umělci přibývalo.

Poradíme tedy byznysmenům, kde se mohou s vaší prací seznámit.

Když bude někoho naše práce zajímat, může navštívit internetové stránky www.bubec.cz nebo se sem rovnou přijet podívat na některou z akcí, které tu organizujeme. Děláme je dvakrát do roka, jmenují se Art Safari, jsou to takové dny otevřených dveří, lidé mohou přijít do studia, vidět tu výstavu toho, co

za poslední půlrok vzniklo, jsou tu bohaté doprovodné programy, výtvarné dílny pro děti, kde objekty, které děti vyrobí, si potom mohou také odnést. Jezdí sem spousta lidí a navazují se různé kontakty, rodí se nová spolupráce. Doporučuji vzít si kolečkové brusle, koloběžky, kola nebo skateboards, protože ta naše hala je tak veliká, že se dá klidně mezi vystavenými sochami jezdit a kličkovat. Nejbližší Art Safari se bude konat 5. června.

Andrea Bezděková ■

Čestmír Suška

ČESTMÍR SUŠKA,
nezávislý umělec, sochař

Vystudoval AVU v Praze a na stipendium Pollock – Krasner Foundation a Sculpture Space, Utica v New Yorku. V roce 1980 založil výtvarné divadlo Kolotoč, v letech 1987 – 1991 byl členem výtvarné skupiny Tvrdohlaví, v letech 1999 – 2003 členem galerie Tvrdohlaví. V roce 2000 založil občanské sdružení Bubec a stal se ředitelem Sochařského studia Bubec.

Poslední zvonař v Čechách?

Jediný český zvonař PETR RUDOLF MANOUŠEK se za zvuku zvonů snad musel i narodit. Jeho děda zvonař, jeho táta zvonař...

Činnost zvonařů v Čechách nezastavily války, neutloukl komunismus, ale paradoxně přírodní živeli.

Ze dne na den jsem přišel o zvonárnu, zemřela mi máma a najednou se všechno zastavilo. Sice všichni slibovali, že mi pomůžou, ale jediní zvonaři ze zahraničí mi byli schopní skutečně pomoci. My si po záplavách mysleli, že bahno vyklidíme, dům vyčistíme a budeme dál pracovat. Ale ukázalo se, že většina věcí je nenávratně pryč. Což byl především archiv sádrových odlitků, tedy všechno to, co máma 40 let dělala, zmizelo.

Tenkrát volali kamarádi z Kongresu zvonařů, že to všechno v televizi vidí a že přiletí. A skutečně.. Z Holandska, Anglie, Francie mi přijeli v gumákách pomoc vyklízet. V září mě doslova unesli na kongres zvonařů v Birminghamu, sám od sebe bych nikdy nejel, ale později jsem pochopil, že tehdy to byla jediná cesta, abych se nezbláznil. V Birminghamu mi všichni do jednoho nabídli pomoc, že si můžu u nich dokončit zakázky, že mi dají k dispozici formy. Nejbliž to bylo v Holandsku, tak jsem se s nimi domluvil a začal jsem jezdit tam. Nejsem jejich zaměstnanec, nemám na to smlouvu, neplatím nájem – zavolám, kdy si potřebuju něco udělat, dojeďu tam, udělám, co je potřeba a oni mi pak zpětně vyúčtují, co stály energie materiál a tak podobně, řeknou mi to a já to zaplatím. Všechno je to jen o ústních dohodách a funguje to. A když mám své hotovo, pomáhám jim na jejich zakázkách. Je to úžasná pracovní zkušenost, oni dělají trochu jinak, než já jsem zvyklý, takže od sebe máme vzájemně co okoukávat. Díky nim se také dostávám k zakázkám, ke kterým bych se jinak nedostal, jako je ten největší zvon světa pro Japonsko. Když měli Holanďané celozávodní dovolenou, jezdil jsem odlévat do Normandie, dva zvony jsou i z Rakouska.

Jak a kde dnes vznikají české zvony?

Zbraslavská dílna je zavřená, takže pracuji doma. Dělám tam výtvarku, to znamená, co bude na zvonu napsáno, jak bude výzdoba udělaná, odlití sádrových forem, vymodelování z plastelíny a odlití do vosku a pak si připravím písmenka, ornamenty, výzdobu, zabalím to do

ZDROJ: FOTOGRAFIE NA DVOLISTRANĚ.HGP

krabiček s vatou, utěsním, svážu, přelepím a vezu to do Holandska. V Holandsku udělám formu a zvon odliji. Pokud je to klasický zvon, vezu ho zase zpátky sem a tady na něj kolegové kovář a tesař ve svých dílnách dokončí příslušenství, to znamená dřevěnou hlavici a kované srdce, zkompletujeme to a pak to instalujeme na věž.

Pokud je to zvon, který se nehoupí, ale má bicí zařízení, jako třeba v Malostranské Besedě, tak se ten zvon veze z Holandska do Belgie, kde je zase firma, která dělá zvonící zařízení, vyrobí mi tam na míru bicí kladivo, uděláme k tomu počítač s programem, přímo tam to zkompletujeme a pak to vezu instalovat k nám.

Jaká řemesla musí zvládnout zvonař?

To byste se musela podívat do mého současného živnostenského listu. Před rokem 89

jsme pracovali ve svobodném povolání a fungovali přes Svaz výtvarníků. V létě 89 jsem svou činnost hrdě nazval zvonař a v roce 92, kdy se zavedl živnostenský list, jsem měl v oboru činnosti zvonařství. Až do loňska, kdy jsem se dozvěděl, že živnost zvonařství byla už před několika lety zrušena a já vlastně podnikám neoprávněně. Vytvořil jsem tedy nový ŽL, který pokrývá oblast činnosti. No, je toho stránka – kovorytectví, modelářská práce se dřevem, kovem, zámečnictví, kovářství, tesařství, truhlářství, strojní výroba, fotografické práce, obsluha zvedacího zařízení, elektrikářské práce. Ale do daňového přiznání stejně píšu zvonařství.

Škola pro zvonaře neexistuje, jaké vzdělání jste zvolil vy?

S rodiči jsme o tom hodně mluvili a oni naši řešení, které mě se tehdy moc nezdálo, ale

zpětně vidím, že pro mě to byla jediná cesta. Tenkrát jsme pracovali pod Svazem výtvarníků a to znamenalo být jeho členem. Abych se jím mohl stát, šel jsem na Uměleckoprůmyslovou školu, obor řezbářství. Profesori tam byli velmi vstřícní, většinou to byli sochaři, někteří chodili k nám na komise, takže věděli, která bije. Nechali mě trochu inklinovat ke kovu. Dělal jsem galvanoplastiku, věci, které souvisely s pokovováním součástí restaurovaného nábytku, intarzie, inkrustace, kování nábytku. Bylo tam modelování, výroba forem, práce s voskem a bylo to to nejbližší, co se dalo najít.

A doma jste pak získával praxi...

Byl jsem ve třetím ročníku když měl táta úraz s páteří. Bylo ale třeba pracovat dál, protože to byla naše jediná obživa. S drzostí mládí jsem byl přesvědčen, že to umím a dodělám to. Tak jsem začal díky vstřícnosti kantorů ve škole dělat na Zbraslavi a večer jsem jezdil za tátou do nemocnice, konzultoval s ním, co jsem za ten den udělal a nabíral zase instrukce na příští den. Naštěstí se všechny ty zvony, které jsem v té době dělal, povedly. Táta se pak vrátil do práce, ale už to nikdy nebylo ono – měsíc byl doma a pak zase půl roku v nemocnici a takhle to trvalo až do jeho smrti v roce 1994. Takže já jsem do toho vpadnul ještě před maturitou a od té doby nic jiného nedělám a ani mě nezapadlo to měnit.

Co všechno najdeme ve zvonařské dílně?

Technologie výroby zvonů zaznamenala jen minimálních změn. Ale my jsme na Zbraslavi pracovali tou stejnou technologií jako kdysi, což znamená, že je to hlína smíchaná s pivem, s kravskou srstí, obilnými plevami, kobylicí, konopím – to všechno se tam dávalo a to je technologie, která má svoje opodstatnění a v podstatě je nepřekonatelná. Už to samo

Zvonohra v Jindřišské věži je také dílem Petra R. Manouška

o sobě asi na návštěvníky působilo jako skanzen a když přišli v době, kdy byla roztavená pec, tak jako peklo. My ten zbraslavský barokní dům s pohnutou historií měli moc rádi, vždyť k takovému prostoru i tahle práce patří. Nelze odlévat zvony někde v hangáru. Musím uznat, že i v porovnání s moderními postupy výroby, má ta tradiční leccos do sebe, co nelze překonat. Často dokázali víc než my dneska. Jak jinak si vysvětlíte, že zvony dokázali odlít, instalovat. Mě kdyby dneska někdo postavil před problém sundat Zikmunda z věže Svatovítské katedrály, tak je to obrovský problém i při dnešních technologiích. Tehdy to dokázali. A nemusíme chodit daleko – Týnský chrám – šest a půl tunový zvon z roku 1553 – dokázali ho vytáhnout nahoru...

Ve kterém historickém období se vyráběly nejkvalitnější zvony?

Hlavně v gotice a také v renesanci vznikaly akusticky špičkové zvony. V době baroka

a rokoka převažoval názor, že zvon je hlavně nosič výtvarné výzdoby. Dávali větší důraz na výtvarnou stránku, takže povrch některých zvonů je zcela pokryt reliéfy a ornamenty, ale je to na škodu zvuku.

Samozřejmě vývoj zvonového profilu jde ruku v ruce s firmou, která ho odlévala. Vždy existovali špičkoví výrobci a vedle nich ti, kteří měli pocit, že na zvonech se dá vydělat a jejich výrobky nestály za nic. To platilo vždycky. Potom s tím zamávaly dvě válečné rekvizice. Často právě ty nejvyšší zvony nenávratně zmizely.

Váš děda založil vlastní továrnu v Brně – Husovicích už v roce 1908 jako první český zvonař. Vy jste v tuto chvíli posledním českým zvonařem...

Moje děti bohužel směřují někam jinam a teď, i kdyby se objevil nějaký tovaryš, nemám ho kde učit. Takového učně je třeba vozit po věžích, aby mi podával kladivo, nechat ho zametat dílnu. Řemeslo se musí učit od píky.

Zvonařství je celosvětově specifická profese. Amerika, Afrika ani Asie nemají zvonaře, Austrálie má člověka, který odlévá zvony do 50 kg, ostatní si vozí z Evropy. Ještě ze Zbraslavi jsem dělal zvony do Austrálie, Japonska, Korey, ale v malém rozsahu.

Na čem teď děláte?

Dělám na první zvonohře na věž v České republice. Bude to pro kostel Sboru kněze Ambrože v Hradci Králové, který postavil architekt Josef Gočár. Ta věž je prázdná, nikdy v ní nic nebylo, ale jako by byla přímo zkonstruovaná pro zvonohru. Bude tam 50 zvonů, první už je na věži a teď sbírají peníze na zbytek. Pokud se to všechno podaří, bude to první klasická velká zvonohra s klaviaturou v naší zemi.

Andrea Bezděková ■

Zvonařství na Zbraslavi - svého času tu byla první průmyslová škola v Čechách, ve které se vyučovalo v českém jazyce. Od roku 1967 zvonařství. Od povodní v roce 2002 dům chátrá

Strach je předpokladem úspěchu

MARTIN MACÍK vlastní tiskárnu, ze které k vám přichází náš Zpravodaj. Je to ale také muž, kterému učaroval svět trucků, a který dojel na letošním Dakaru jako čtvrtý v pořadí.

Úspěšný dojezd na Dakaru asi není dílem náhody?

Aby člověk úspěšně dojel, musí mít naježděno víc Dakarů, aby měl zkušenosti, aby eliminoval neštěstí. Musí mít štěstí a musí mít techniku, která ho doveze z bodu A do bodu B. Samozřejmě nemluví o tom, že je to fyzicky náročné, že to je 16 dní, kdy se člověk mlátí v závodním autě. Tenhle truck dělám třetí rok, a to už je třetí, možná čtvrtá evoluce. Auta se neustále vyvíjejí. Teprve po třech letech se nám vyhnuly technické problémy a byl z toho úspěch.

Jaký byl letošní Dakar?

Tento Dakar měl svá specifika. Loňský se jim z důvodu bezpečnosti nepovedl, bylo nutné

krátit trať a pořadatel nebyl schopen vše organizačně zvládnout. Letos bylo vinou krize o třetinu méně lidí. A to se samozřejmě lépe organizuje, lépe se udržuje bezpečnost. Tentokrát nám neodpustili ani kilometr. Je to 16 dní a jeden den volno, takže se jede 15 dní v kuse a etapy jsou 400 – 600 kilometrů denně v terénu, v závodní rychlosti. V současné době je Dakar čisté rallye bez chvilky odpočinku.

Dřív tomu tak nebylo?

Všechno se vyvíjí – technika, elektronika. Dřív vám dali jeden bod start a druhý cíl a dojeď, jak chceš. Ale dnes je to orientační závod a body jsou třeba po tři sta metrech. Bodů je tam třeba 50 a vy je musíte projet

všechny a tyto průjezdy sledované přes GPS a když je neprojedete, jste diskvalifikováni. A je to rychlejší. Dneska se dosahuje v terénu průměrné rychlosti okolo 100 km na RZ. Není to takové, jako to bývalo dřív, kdy člověk musel vystoupit z auta a vzít kompas, aby zjistil, kam má jet.

15 dní v autě, plně soustředěný na cestu – docela záhuľ na psychiku, ne?

Psychicky je to hodně náročné, protože si říkáte: zítra zase jezdit. Už třetí den mi to leze na nervy a říkám si, co tady vlastně dělám... A když je to v polovině, říkáte si dobrá, to už vydržím, ale ono to pořád neubývá, každý den je před vámi 300, 400 kilometrů... Dvanáct tři-

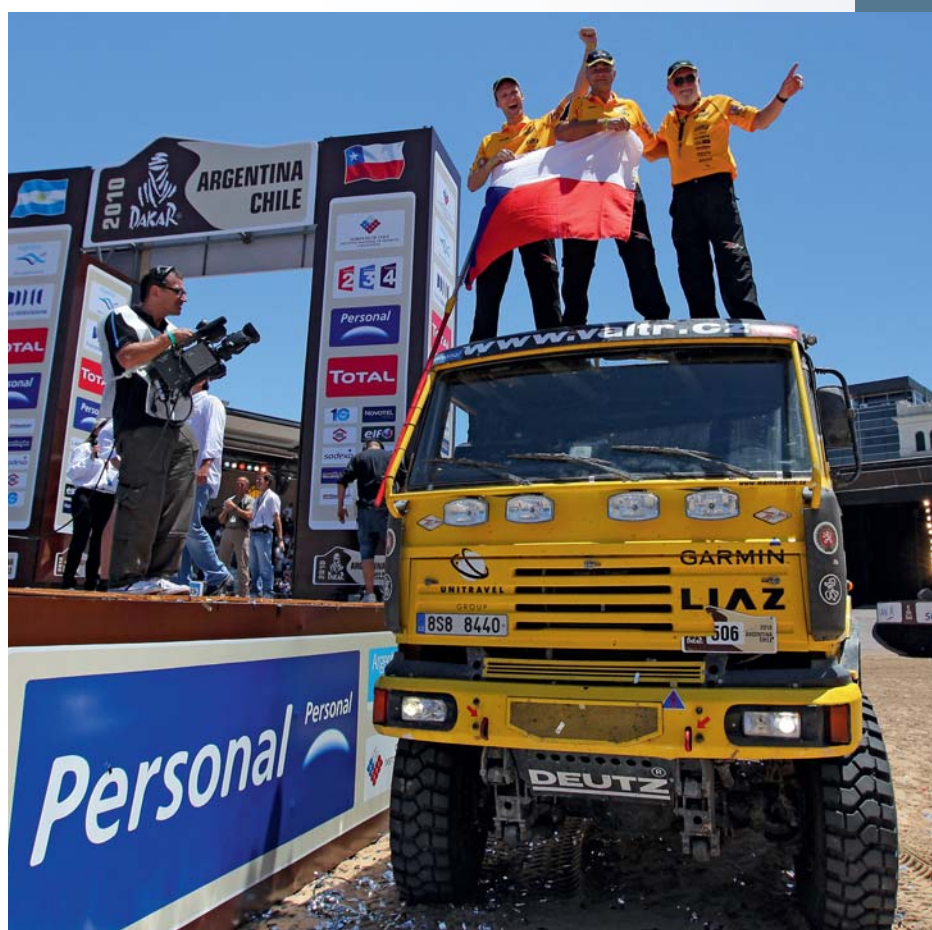
Martin Macík se svým týmem KM Racing (v dolní řadě druhý zprava).

náct hodin držet tempo, soustředit se, permanentně se bát – protože strach je předpoklad úspěchu. Máte kolem sebe lidi, nesmíte je ohrožit. Ale je to výzva a tu výzvu musí člověk překonat. Letos to bylo celkem v pohodě mimo asi 2 RZ, kdy jsem vypadl z auta úplně mrtvej, vyštavenej, bolel mě celej člověk – stočil jsem se do klubička a v ten moment usnul.

A po tomhle máte chuť plánovat zase další ročník?

Ono to není jen o mě. Třetí rok budujeme tým a ten tým má nějaký statut – dnes to bude statut národní reprezentace v dálkových souťažích a pro mě je to výzva. V rámci stavění týmu, shánění peněz, organizování, jednání s výrobci a dodavateli motorek ap.

Metropolis Agency – osobní přístup zaručen

Studenta – podnikatele pro toto číslo jsme objevili na Vysoké škole obchodní v Praze.

VÁCLAV KRAJZL navíc zůstal při svém podnikání věrný oboru, který studuje.

Kdy jste se rozhodl, že budete podnikat, přestože teprve studujete?

Od dětství se zajímám o civilní leteckou dopravu a také proto jsem si vybral studium Služby letecké dopravy v cestovním ruchu. Díky svým zájmům mám kolem sebe velký okruh lidí, kteří se na mě obraceli s žádostí o pomoc v souvislosti s letenkami. Rozhodl jsem se využít všech možností vzdělávání, svého studia a rozhodl se založit cestovní agenturu METROPOLIS AGENCY, která se v první fázi specializuje na prodej letenek, ubytování a pojištění. Dále bych rád rozvíjel agenturu o činnosti, které nejsou na našem trhu až tak obvyklé. V současné době na toto téma vedu řadu jednání.

Pomáhají vám vaše praktické zkušenosti z podnikání zpětně při studiu?

Určitě. Musím uznat, že studium mi dalo hodně do začátku podnikání. A v rámci odborných předmětů z leteckého odvětví zase naopak využívám zkušenosti ze svého zaměstnání.

Čím se lišíte nebo naopak chcete lišit od konkurence?

Každý má asi nějakou negativní zkušenost z jednání s velkými společnostmi, ať už jsou to telekomunikační společnosti, banky, hypermarkety a jiné. Zkuste s nimi normálním způsobem komunikovat nebo řešit svůj problém. Na zákaznické lince po martyrii s hlasovým automatem nakonec zůstanete desítky minut v pořadí až hovor vypadne nebo se Vás ujme ochotná slečna, připravená vám s čímkoli pomoci. Problém je, že nemá žádné znalosti a zkušenosti, mnohdy je to jen studentka v telefonním centru. Začne vás tedy přepojovat a vvy stále opakuje svůj problém... Výsledkem toho celého je, že vám nikdo nepomůže nebo dokonce dostanete zavádějící informaci.

Mailování, nutící vás neustále vyplňovat nějaké formuláře, nemožnost řešit problém s jedním člověkem nebo mnohaletý marný čekání na jakoukoli reakci, to všechno jsou

entelu, která bude s personifikovanými službami spokojena, zákazníci, kteří se mnou budou moci konzultovat svá přání, cíle, problémy a já tu budu pro ně. Pro ty, kteří spěchají, mám k dispozici internetový prodej letenek, ale v žádném případě nechci klienty nutit do nákupu letenek po internetu a neúčtuji žádnou příhrádku za to, že se na mně obrátí telefonicky nebo mailem a já jim za stejnou cenu pomohu najít pro ně nejvhodnější řešení, které by třeba na internetu pro jeho složitost ani nenašli.

Jsem však na úplném začátku a také prodej letenek považuji za start. Mám plány nabídku rozšířit o další služby, které by měly kopírovat filozofii osobního přístupu a výběru.

V čem vidíte pozitiva začít podnikat už při studiu?

Mohu bezprostředně využít probíranou látku v praxi a dokážu o tématech z mého oboru diskutovat. Jako přínosné vidím také vnímání daného učiva nikoli jako teorie, ale jako problematiky, kterou znám nebo poznávám.

Máte se svou živností větší plány, poté, co dokončíte školu?

Moje podnikání bude úzce spjaté s množstvím spokojených klientů. Pevně doufám, že můj přístup ocení a dobrým doporučením se budou jejich řady rozšiřovat. Rád potom budu řešit problém, aby se jejich množstvím mé podnikání nezměnilo v to „velké“, ale aby i přes větší počet zákazníků zůstal osobní přístup při zachování konkurenčních cen mým hlavním zákaznickým benefitem.

-red- ■

Mohu bezprostředně využít probíranou látku v praxi a dokážu o tématech z mého oboru diskutovat.

důvody, proč se mnozí zájem lidí vyhledávat obchody a služby s lidským přístupem. Je to vlastně útěk od institucí, které mají tisíce a desítky tisíc zákazníků a klientů, k těm „svým“ pekárnám, řezníkům, službám a podobně, kde pro ně jste pan zákazník, stará se o vás konkrétní člověk na kterého máte telefon a mail, zná vás, vaše potřeby, zájmy a návyky.

U zboží je problémem v těchto oblastech většinou cena, neboť malý obchodník nemá takovou vyjednávací možnost, aby mohl cenově konkurovat například nadnárodnímu řetězci. U služeb je situace jednodušší a proto jsem se rozhodl jít touto cestou. Budovat si kli-

Zamilovaný podnikatel je zdravější a úspěšnější

Láska a sex jsou podle kardiologa prim. MUDr. PAVLA KOHOUTA doslova nezbytné k tomu, abychom si udrželi pevné zdraví a předcházeli kardiovaskulárním problémům.

Že sex hraje v životě lidí velkou roli, je neoddiskutovatelné. Vy sám jste propagátor myšlenky: čím více láskyplného sexu, tím lépe.

Kdyby sex nebyl, nebylo by lidstvo. Sex patří mezi nejzákladnější pudy. Já si myslím, a myslí si to i většina sexuologů, že tento základní pud má být naplněn a má být naplňován, protože bez jeho naplnění ztrácíme v podstatě veškerou chuť do čehokoli.

Tato otázka se dá i otočit: vinou stresu ztrácí vyžití lidé velice často právě chuť na sex...

A je to i velký problém současných podnikatelů – touha po úspěchu vede v převážné většině k velkému stresu. A tento stres enormně snižuje apetenci a potenci. Kdybychom mluvili jen o potenci – erektivní disfunkci – bylo by to velmi jednoduché, ale bohužel toto psychické zatížení, ten tah na bránu, na vítězství v podnikatelském světě, výrazně snižuje apetenční faktor. Bez apetence nemůže být potence, není-li potence, nemáme ochranný faktor orgasmu.

Můžete vysvětlit termín ochranný faktor orgasmu?

Tento termín se v souvislosti se sexem začal používat poměrně nedávno.

Kdysi se sex bral jako něco více méně navíc, z pohledu některých scholastiků nemravného, nevhodného, co bychom tu ani nemuseli mít. Západní náboženství připouštělo sex jenom jako otázku rozmnožování. A jestliže nesloužil rozmnožování, byl to hřích a něco špatného. Takto můžeme pokračovat téměř do současnosti, kdy ještě před šedesáti lety byl sex považován zaprvé za odčerpávání energie a za druhé za velké zdravotní riziko. Dvě naprosto negativní stránky a žádná pozitivní. Ani zmínka o tom, že by ze sexu mohlo vzniknout něco úžasného, něco pozitivního něco eroticky inspirovaného, zkrátka něco krásného.

V 50. letech minulého století se William Masters a Virginia E. Johnson se rozhodli, že

dokáží, jak moc jsou sexuální aktivity pro lidi nebezpečné a jak jim mohou na těle a na duchu ublížit. A protože byli empirici, chtěli to dokázat. Ale kde sebrali materiál? Sesbírali dobrovolníky po cirkusech. Lidé, kteří byli ochotni jít před mikrofon a kameru souložit. Tedy páry bez lásky, kteří v tu chvíli vykonávali sex jako tělesné cvičení. Na základě empirie, kdy se měřil tlak a filmovalo se, co se filmovat dalo, se dokázalo, že je to nesmírně nebezpečná záležitost, kdy enormně stoupá tlak, tepová frekvence a kdy každý jen trochu ne zcela zdravý pacient musí zemřít.

Naštěstí jejich následníci nebyli už tak zapšklí a zarputilí a přemýšleli, zdali tak všechno musí skutečně být. Téměř s metodami rozvědky nalézali způsoby, jak přesně měřit a detekovat dobrovolníky, aniž by ti o tom věděli. Takže najednou tu byly dvojice dvojice, které vůbec o ničem nevěděly, projevovaly se spontánně: láskou a mazlením. A náhle se ukázalo, že situace je zcela opačná, že sex, konkrétně orgasmus, je mimořádně příznivým ochranným faktorem člověka a v současnosti se ukazuje, že možná vůbec nejúčinnější ochranný faktor kardiovaskulárního systému.

Skutečně má orgasmus takovou moc?

Ohromnou. Například ochranným faktorem člověka po infarktu. Ke mě například přišla jedna paní a ptala se: „Prosím vás, manžel je šest neděl po infarktu a on už má touhu. Nemyslíte si, že na mě umře?“ Neumíte si představit, co mi dalo za práci vysvětlit, že na ní neumře a jenom samotným sexuálním aktem získává obrovské plus pro svůj život.

Nebojíte se, že nás teď někdo nařkne z nabádání k promiskuitě?

To rozhodně ne, hovoříme o sexu jako o aktu lásky, o ryze pozitivním vztahu. O absolutně základním kameni bytí. Vždyť ať vezme filozofii, historii, náboženství, nikdo se tomuto problému nevyhýbá a každý se k němu staví sice svým způsobem, ale vždy pozitivně.

Bez lásky, bez vztahu k člověku si ani neumím představit život. To není o tom, že musím mít za všech okolností sex nebo erotické aktivity. Podstatné je mít někoho rád. To je to nejkrásnější, co může být. A navíc – člověk pozitivně laděný svým vztahem, svou láskou k někomu, musí být určitě úspěšnější.

Andrea Bezděková ■

prim. MUDr. Pavel Kohout

PRIM. MUDr. PAVEL KOHOUT,
odborný internista a kardiolog

Promoval v roce 1970 na Karlově Univerzitě v Praze. Absolvoval stáže na předních pražských klinických a výzkumných pracovištích a má celou řadu zahraničních pracovních zkušeností. Od roku 1979 pracoval v katetrizační laboratoři se zaměřením na centrální haemodynamiku a elektrofyzilogická měření. Byl primářem v Lázních Poděbrady, vedoucím lékařem na II. Interní klinice FN Královské Vinohrady a primářem kardiologického odd. Nemocnice MV ČR. Nyní se věnuje soukromé praxi.

Už brzy na www.hkp.cz/ zazitkova-turistika-v-praze

Za to, že je s trochou nadsázky pod Václavákem stejný provoz jako na Václaváku, může v dobrém slova smyslu Hospodářská komora hl. m. Prahy. Díky projektu zážitkové turistiky byly v centru Prahy vytvořeny a zpřístupněny čtyři prohlídkové trasy technického podzemí – kolektorové sítě.

Turistika

ZDROJ: FALCON V.S.

Samotná prohlídka kolektorů je možná pouze po předchozí rezervaci v systému, který pražská Komora vyvinula a také provozuje. Koncem dubna se,

po řadě jednání, k rezervačnímu systému připojí také Pražské vodovody a kanalizace, a.s. s nabídkou netradiční prohlídky Podolské vodárny a Ekotechnické muzeum se zcela nevšední návštěvou svých prostor.

Probíhají i další jednání na zpřístupnění nezvyklých prohlídek technických památek, například s Dopravními podniky hl. m. Prahy.

Reportáže ze slavnostního otevření nových prohlídkových tras přineseme v příštím Zpravodaji. Více informací vám budou nabízet stránky www.hkp.cz, kde také najdete rezervační systém prohlídek a veškeré informace o prohlídkách samých. Vstupenky budou

samozřejmě prodávány i formou poukazů, takže se mohou stát zajímavým a nápaditým dárkem pro vaše blízké.

-red- ■

INZERCE

VZDĚLÁVACÍ KURZY A SEMINÁŘE - VYBERTE SI!

VEŘEJNÉ VZDĚLÁVACÍ AKCE

KOMPLEXNÍ POHLED na novelizovanou DAŇOVOU SOUSTAVU v roce 2010 – praktické problémy z aplikace

19. – 21. 5. 2010

PŘEDNÁŠÍ: Ing. Václav Benda, Irena Jindrová, Ing. Ivana Pilařová, Ing. Eva Sedláková, Ing. Vlastimil Sojka
KÓD: 002760 CENA: 5 988 Kč

Jednotlivé semináře v rámci cyklu lze absolvovat i samostatně.

Komplexní PRŮVODCE PODVOJNÉHO ÚČETNICTVÍ ZA 5 DNÍ – pro začátečníky a věčné začátečníky

25. – 29. 5. 2010

PŘEDNÁŠÍ: Ing. Jana Stehlíková
KÓD: 001073 CENA: 11 988 Kč

MANAŽERSKÉ VZDĚLÁVÁNÍ

TRENDY V ŘÍZENÍ HR ÚTVARŮ

17. 5. 2010

LEKTOR: PhDr. Zdeňka Brázdová
KÓD: 008410 CENA: 3 828 Kč

NÁBOR A VÝBĚR ZAMĚSTNANCŮ

2. – 3. 6. 2010

LEKTOR: Mgr. Irena Pilařová
KÓD: 007350 CENA: 7 188 Kč

DAŇOVÝ ŘÁD - s platností od 1. 1. 2011

Exkluzivně přednáší:
JUDr. Jaroslav Kobík
JUDr. Alena Kohoutková

Připravíme Vás
do konce roku včas
– a nejen v Praze!

Vyberte si termín
a nejbližší lokalitu!

Seznam seminářů najdete
na www.vox.cz.

SPOLEHLIVÝ MAKLĚŘ PRO SVĚT POJIŠTĚNÍ

**KVALITNÍ POJIŠTĚNÍ
ŠETŘÍ VAŠE PENÍZE...**

SURVEY, s.r.o.
Tlumačovská 1237/32
155 00 Praha 5
tel.: +420 235 003 411
fax: +420 251 610 915
e-mail: survey-cz@survey-cz.cz

www.survey-cz.cz

Sjednáme pojištění:

- ✓ fyzických osob
- ✓ podnikatelů
- ✓ neživotní
- ✓ životní

Pojištění

- ✓ majetku
- ✓ nemovitostí
- ✓ strojů a zařízení
- ✓ odpovědnosti
- ✓ pro obor IT
- ✓ vada výrobku

- ✓ provozní činnost
- ✓ vedoucí pracovníci
- ✓ právní ochrany
- ✓ proti pokutám řidičů
- ✓ pořizovací ceny vozidla
- ✓ ztráty finanční způsobilosti
- ✓ a mnoho dalších druhů pojištění

Další finanční produkty

- ✓ stavební spoření
- ✓ hypotéky

PRAŽSKÉ SLUŽBY

NEPŘEKONATELNÝ SERVIS

- komplexní řešení odpadového hospodářství
- zimní a letní údržba komunikací
- stavební údržba komunikací, dopravní značení
- výroba tepelné energie

PRAŽSKÉ SLUŽBY, a.s.

A Pod Šancemi 444/1
180 77 Praha 9

T +420 284 091 111

F +420 284 091 505

E info@psas.cz

W www.psas.cz

